

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. - P. K. O. Nr. 151.100.

300 M

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie **Mk 8000**, z odnosz. do domu **Mk 9000**. Zamiejscowa **Mk 9000**. Zagranicą **Mk 13.000**.

Nr. 33. — Rok VI.

Kraków, środa 28 lutego 1923 r.

Red. naczelny ANTONI KRZYWY

**Socjaliści i komuniści za-
powiadają strejk generalny
i krwawe rozruchy.**

**Gabinet p. gen. Sikorskiego za-
grożony? (Witos, Michalski, Kor-
fanty, Dąbski).**

**Głodowa śmierć
inteligencji.**

**Walka „strzelców”
z żołnierzami.**

**Przemysłowcy niemieccy pragna
porozumienia z Francją.**

**Śmierć 22 warjatów
w płomieniach pożaru.**

Z niedoli mieszkaniowej.

— Panie dorożkarzu, jesteśmy bez mieszkania, może Pan nas w dorożce przenocuje łaskawie?
— Nie ma tak dobrze, idź Pan szukać gdzieś indziej.

Krew polska leje się na granicy litewskiej.

**Powstanie polskie w pasie
neutralnym.**

Warszawa. (A. W.)

Ostatnie zbrojne akcje litewskie szczególnie dały się we znaki ludności polskiej pasa neutralnego, gdyż żołnierze regularni i oddziały partyzantów gnębią i rabują wsie leżące w strefie neutralnej i zamieszkałe w przeważnej części przez ludność polską. Zdana na łaskę i niełaskę żołnierzy litewskich i doprowadzona do rozpaczliwych ciągłych grabieży ludność polska postanowiła bronić swego życia i mienia przez tworzenie organizacji samoobrony przeciw gwałtom litewskim.

Jak donosi korespondent „Gazety Porannej” z pasa neutralnego pierwszym odruchem samoobrony ludności polskiej było zajęcie w dniu 23 na 24 miasteczka Szyrwinty, leżącego na terytorjum strefy neutralnej przyznanej Polsce. Podczas zajęcia Szyrwint stracili Polacy 7 zabitych i 50 rannych. Ze strony litewskiej padło 25 szeregowców regularnej armii litewskiej, nie licząc rannych. Podczas tej akcji zginął śmiało bohaterem wojny Szyrwinty Wital.

**Polska ludność burzy się
przeciwko Litwinom.**

Warszawa.

(Telefonem od naszego korespondenta).

W Giedrojcach i Szyrwintach, miejscowościach leżących w przyznanej Litwie części pasa neutralnego, przyszło do konfliktu między ludnością miejscową, która składa się wyłącznie z Polaków, a władzami administracyjnymi litewskimi. Zatarg powstał na tle nadużyć Litwinów, miał charakter wyłącznie lokalny i został już przez administrację litewską zlikwidowany.

Należy zauważyć, że wypadki w Giedrojcach i Szyrwintach nie oddziaływały w żadnej formie na stosunki w polskiej części pasa neutralnego, gdyż panuje zupełny spokój.

Z pasa neutralnego.

Sytuacja na froncie.

Dzień wczorajszy na froncie upłynął zupełnie spokojnie. Meldunki z frontu nptują tylko akcje wywiadowczą patroli litewskich. Na terytorjum litewskim wzdłuż południowej części pasa neutralnego odbywa się w dalszym ciągu koncentracja sił.

Koleje litewskie zajęte są transportowaniem wojska, artylerji, taborów i amunicji. Rząd prowadzi usilną agitację antypolską.

**Koncentracja oddziałów partyzanckich
litewskich.**

Z za frontu donoszą, że po stronie litewskiej odbywa się koncentracja sił. Do Merezca przybyły dwa oddziały partyzanckie w sile łącznej około 500 ludzi.

W rejonie Hanuszyszki — Wysoki Dwór również zauważono koncentrację większych oddziałów partyzanckich, które częściowo składają się z ochotników świeżo zwerbowanych, częściowo z partyzantów przerzuconych na nasz front z terytorjum Kłajpedy.

Oddziały partyzanckie w przeważnej większości składają się z przebranych żołnierzy regularnych.

Sytuacja na północy.

Wczoraj kursowały w Wilnie pogłoski, jakoby Litwini przerwali linję kolejową Wilno—Dynaburg około stacji Ignalino i Dukszty. Po zasięgnięciu informacji w sferach miarodajnych z całą pewnością możemy stwierdzić, że wiadomości te są bezpodstawne.

W rejonie Dukszt miał miejsce tylko wypad sił litewskich, o którym donosiliśmy w numerze wczorajszym, a który zakończył się dla Litwinów niepomyslnie.

Tu wojsko — tam policja!

Plac Alesdandra w Warszawie zajmowało się w grudniu ubiegłego roku przy pomocy wojska. Pas neutralny polsko-litewski teraz zajmujemy przy pomocy policji. Przeciw bezbronnemu tłumowi mieszkańców stolicy wyruszone z samochodami pancernymi, przeciw litewskiej artylerji i karabinom maszynowym wystawia się policjanta w granatowym mundurze na tle śnieżnego całunu. Wówczas prezydent ministrów w tydzień po objęciu urzędowania doniósł z „placu boju” w Warszawie, iż „sytuacja jest opanowana”, obecnie napróżno oczekuje opanowania sytuacji w pasie neutralnym.

„Cywile”: p. Skulski na objęciu Pomorza i p. Ponikowski na objęciu Śląska wysyłają doświadczonych generałów na czele kompletnie uzbrojonych pułków. Generał Sikorski obejmuje przyznana Polsce część pasa neutralnego przez służbę bezpieczeństwa. Dlaczego nie brygadę kolejową lub urzędników?

Ludność pasa neutralnego z chlebem i solą oczekiwiała żołnierza polskiego, jako wyobraźni majestatu i potęgi Rzeczypospolitej, tymczasem ujrzała bezsilne, stanowiące znakomity cel oddziały polskiej policji, atakujące artylerję i karabiny maszynowe.

W rezultacie zwyciężamy się straciłszy kilku policjantów. Lejjuny w gruzach, jeden most i parę budynków wysadzono w powietrze. Nie jest to nieporozumienie.

Koncepcja zajęcia przez Rzeczypospolitą przypadającej jej części pasa polsko-litewskiego przez oddziały służby bezpieczeństwa, a nie przez wojsko, nie posiada tych cech aktu prawnego, który w stosunkach dyplomatycznych nie pozostawia wątpliwości.

Przeciw Polakom w Warszawie wojsko, a przeciw Litwinom w pasie neutralnym policja! Tu pan Sikorski, tam pan Aszkenazy.

Wszystko więc odbywa się prawidłowo, bo napak.

Walka „strzelców” z żołnierzami na ulicach Warszawy.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa.

P. gen. Sikorski kilkakrotnie podawał do wiadomości, że Związkowi Strzeleckim odebrano wszelką broń. Okazuje się jednak, że nakaz premiera nie był widocznie dość energiczny, skoro Związki Strzeleckie posiadają dostateczną ilość broni do walk ulicznych z wojskiem.

Wczoraj na zabawie tanecznej, urządzonej przez Związek Strzelecki w Zbrojowni wojskowej, przy ul. Stalowej wybuchła o północy między uczestnikami zabawy, strzelcami, z podoficerem inspekcyjnym kłótnia, a następnie bójska. Podoficer musiał się ratować ucieczką do wartowni, skąd wysłał żołnierza celem wyparcia strzelców z zajmowanych pozycji — na ulicę. Wyparci strzelcy

oblegali potem wartownię, strzelając do okien z karabinów, na co, oczywiście żołnierze odpowiedzieli strzałami. W rezultacie padł zabity jeden strzelec, a dwóch zostało rannych.

Mamy więc dziś walki uliczne między opornymi rozkazom strzelcami a wojskiem. Wkrótce może się doczekamy regularnych wypraw strzeleckich na niemieckie instytucje i to wszystko w następstwie „rozbrojenia”, dokonanego przez gen. Sikorskiego.

Nowy biskup prawosławny w Warszawie.

Warszawa. (A. W.).

Wczoraj w soborze prawosławnym na Pradze podczas uroczystego nabożeństwa wyświęcono biskupa archimandrytę Antoniusza, który wygłosił publiczną spowiedź ze swojego życia.

„Podbicie Kłajpedy przez Litwę”.

Komentarze francuskie o decyzji Rady Ambasadorów.

Paryż. (PAT).

Nota Cziczierina, protestująca przeciw decyzji konferencji ambasadorów w sprawie Kłajpedy, wywołuje różnorodne komentarze ze strony paryskiej. „Paris Midi” w pełnych ironji słowach opisuje „podbicie Kłajpedy przez Litwę”, przyczem zaznacza, że konferencja Ambasadorów musiała dać Kłajpedę Litwie, ponieważ nie potrafiła znaleźć dwóch tysięcy żołnierzy dla przywrócenia status quo. Rosyjski pro-

test, który nadszedł już po decyzji, jest zdaniem dziennika, raczej pomyślny dla tezy polskiej. Artykuł kończy się słowami: Nie przyznawajmy nikomu portu w Kłajpedzie, pozostawmy raczej stronom zainteresowanym, aby się porozumiały same co do tej sprawy. Będzie to rozsądniejsze, niż odgrywanie roli sędziego, skoro się nie umie znaleźć żandarmów do dopilnowania wyroku sędziego.

INFORMACJE POLITYCZNE.

Gabinet gen. Sikorskiego zagrożony?

Witos — Korfanty — Michalski — Dąbski?

Dzienniki lewicowe donoszą:

Toczące się od kilku tygodni w Warszawie, Krakowie, Zakopanem i Poznaniu rokowania stronnictw sejmowych: „Piasta”, N. P. R. i Związku Ludowo-Narodowego oraz grup z nim spokrewnionych dały bogate rezultaty, które ujawnią się w najbliższym czasie w polityce czynnej. Koncepcja posła Witosza, omawiana w Poznaniu, polega na nieustannem szachowaniu prezydenta gabinetu, gen. Sikorskiego tym, że „Piast” wystąpi z obecnej większości rządowej i zablokuje się z prawicą. W ten sposób piastowcy tymczasowo osiagają dla siebie koncesje przy mianowaniu najwyższych urzędników administracyjnych. Celem ostatecznym całej akcji jest natomiast oderwanie Chrześcijańskiej Demokracji od Zw. Ludowo-Narodowego i utworzenie rządu, t. zw. „czysto polskiej większości”. Przy większości tej poseł Witos objąłby prezydenturę ministrów, poseł Korfanty tę min. spraw wewnętrznych, Michalski ministerstwo skarbu, zaś poseł Dąbski ministerstwo spraw zagranicznych; ministerstwa pracy i oświaty obejmie NPR.

Grupa posła Dąbskiego z powodów zasadniczych sprzeciwia się w tej akcji, o tyle jednak akceptuje ją, iż może ona zmusić gen. Sikorskiego do częściowej rekonstrukcji gabinetu, w rezultacie której pos. Dąbski objąłby spr-

wy zagraniczne na miejsce pana Skrzyńskiego, z którego „Piast” nie jest zadowolony.

Porozumienie posła Witosza ze Zw. Lud.-Narod. witane jest po stronie prawicy z zadowoleniem i zgadza się ona na rzekomą secesję posła Korfanteo i na oddanie prezydentury pos. Witosowi.

Co się tyczy prezydenta Sikorskiego, to czyni on wszelkie wysiłki, by utrzymać się przy władzy drogą ustępstw na rzecz stronnictw centrowych, a w szczególności chętnie widziałby w rządzie posła Dąbskiego na miejscu p. Skrzyńskiego. Tym tłumaczyć należy zauważone ostatnio osłabienie początkowej akcentowanej siły rządu w stosunku do stronnictw.

W kołach politycznych mówią tym nie mniej o bliskim ustąpieniu gen. Sikorskiego jako fakcie pewnym, gdyż poseł Witos stanowczo odmawia przyjęcia jakiegokolwiek bądź teki poza prezydenturą, zaś pozostawanie jego poza rządami uważane jest nadal za niedopuszczalne.

(Wiadomości powyższe podajemy jedynie z obowiązku dziennikarskiego, przy czem podkreślamy, że pochodzą one ze źródeł wybitnie lewicowych. Czy jest w nich istotnie choć szczypta prawdy, okaże najbliższa przyszłość. Red.).

Narod. Partja robot. popiera gabinet Sikorskiego.

Warszawa. (PAT).

Na wczorajszym posiedzeniu rady naczelnej N. P. R. uchwalono jednomyślnie rezolucję stwierdzającą, że wobec niemożności utworzenia, z powodów za które N. P. R. nie ponosi żadnej odpowiedzialności, rządu parlamentarnego o zdecydowanej większości polskiej w sejmie do wytworzenia której N. P. R. zawsze dążyć będzie, rada naczelna nie widzi innego wyjścia z ciężkiej sytuacji państwa jak poparcie gabinetu generała Sikorskiego w jego zamiarach sanacji finansów Rzeczypospolitej, naprawy administracji i t. d. Poza tem polecono grupie parlamentarnej N. P. R. poparcie planów dążących do wprowadzenia złotego polskiego. Podczas wyborów do rady naczelnej partji, prezesem obrano Karola Popiela, wiceprezesami Wachowiaka, Pawlaka i Chałdyńskiego.

Zjazd Rady Naczelnej Str. Chrz. Dem.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa.

Wczoraj i dziś obradował w Warszawie w gmachu sejmowym Zjazd Rady Naczelnej Chrześcijańskiej Demokracji.

Zjazd zagał poseł Chałdyński. W pierwszym dniu obrad Rada Naczelna załatwiła sprawy, związane z akcją wyborczą (likwidacja Centralnego Komitetu wyborczego), oraz organizacyjno-administracyjne. W drugim dniu obrad głównym punktem był referat posła Korfanteo.

Po bardzo ożywionej dyskusji uchwalono rezolucję, w której Rada Nacz. aprobuje stanowisko, zajęte w dotychczasowej działalności przez klub poselski i senacki Chrz. Dem. i wzywa je, by nie ustawały w dążeniu do utworzenia stałego rządu, opartego na polskiej większości parlamentarnej.

Poza tem omawiano sprawę związków zawodowych i wybrano nowy zarząd. Prezesem stronnictwa został wybrany pos. Tadeusz Błażejewicz.

Polsko rumuńska konferencja kolejowa.

Lwów. (Tel. od nasz. kor.).

Dziś rozpoczęły się obrady między delegatami rumuńskimi a przedstawicielami Pol. Kolei państw. przy uczestnictwie delegata Min. kolei oraz reprezentantów dyrekcji kolejowych. Przedmiotem obrad jest ostateczne uregulowanie bezpośredniej komunikacji kolejowej między Polską a Rumunją.

Unormowanie ruchu towarowego jest już na ukończeniu, poczem ustalili się zasady dla bezpośredniej komunikacji osobowej, której na przeszkodzie stoi głównie zmienność taryfy i chwiejność waluty.

Konferencja potrwa parę dni.

Karygodne niedbalstwo.

Jedyna szkoła dla głuchoniemych we Lwowie zamknięta.
(Tel. od nasz. koresp.)

Lwów.

W związku z zamknięciem zakładu dla głuchoniemych we Lwowie, skutkiem nieporozumienia między Ministerstwem oświaty a Województwem lwowskim, przypomnieć należy wielkie znaczenie tej szkoły wobec poważnej ilości głuchoniemych w Małopolsce (150 na 100 tysięcy).

Na 12.000 głuchoniemych w Małopolsce jest około

2.000 w wieku szkolnym, t. j. w okresie, kiedy można kalekę nauczyć rozumieć mowę, czytania i pisanie i dźwignąć do godności człowieka.

Lekceważenie zadań jedynego zakładu dla głuchoniemych, który przed 100 laty został założony przez obecnego człowieka wiedeńskiego prałata, wyrasta na tem tle do czynu naprawdę karygodnego.

10 tysięcy dolarów od poddanych państw nieprzyjacielskich.

Waszyngton. (AW.)

Izba reprezentacyjna uchwaliła 300 głosami przeciw 11 projekt ustawy, na mocy której od majątku poddanych byłych państw nieprzyjacielskich miałby być ściągany podatek w wysokości 10 tysięcy dolarów. Projekt ustawy ma być przedstawiony w senacie.

Stany Zjednoczone zamierzają interweniować w Europie.

Londyn. (AW.)

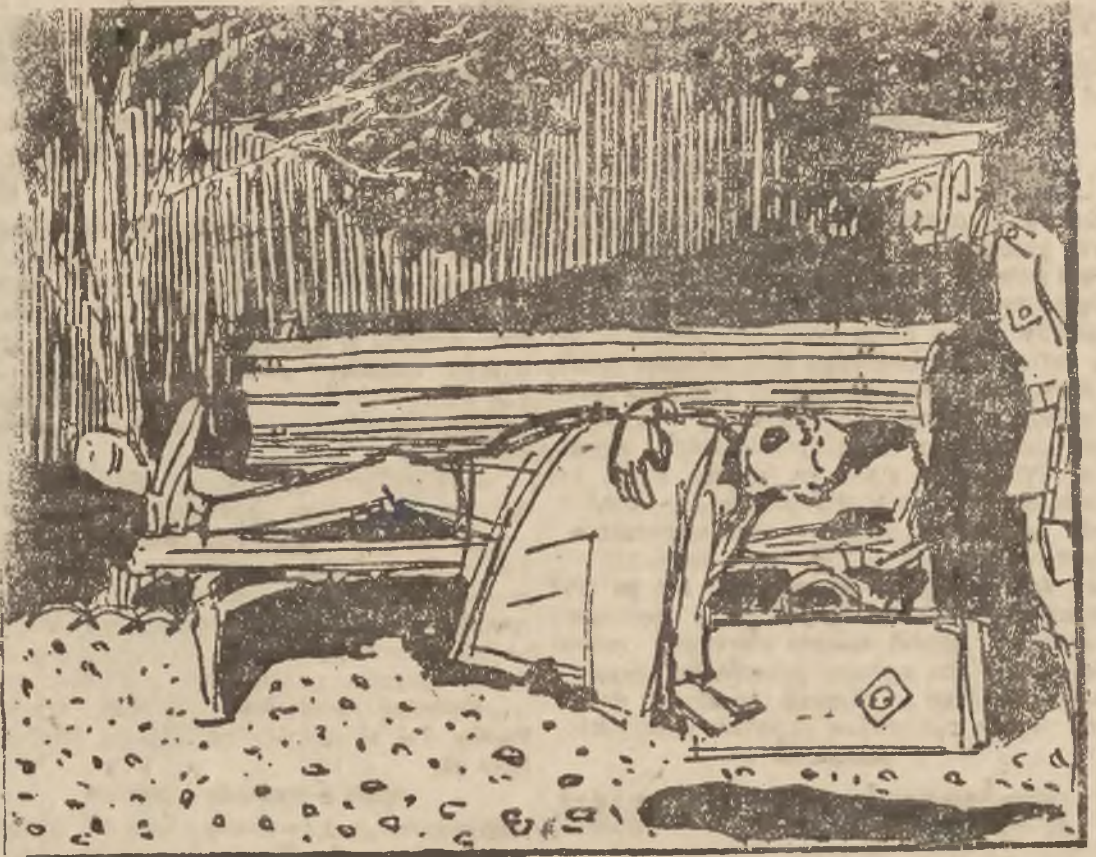
„Daily Telegraph“ donosi: z mów wygłoszonych podczas obchodu urodzin Waszyngtona, wynika, że rząd Stanów Zjednoczonych zamierza interweniować w kwestji ostatnich wypadków w Europie. Również zaznacza się znacznie zbliżenie się Ameryki do Anglii, i przyjaźń między obu mocarstwami.

Przemysłowcy niemieccy pragną porozumienia z Francją.

Londyn. (AW.)

„Korespondent“ Sunday Times stwierdza, że wielcy przemysłowcy w obzarach Ruhry są czynni zmieniać swoje zachowanie wobec Francji. Sprawozdawca stwierdza, że w Niemczech wzmaga się ruch w sprawie wszczęcia rokowań w sprawie reparacji i oświadcza, że objawy te nie mogą dziwić, ponieważ Niemcy zdają sobie sprawę, że Francja i Belgja musi wyjść z obecnego konfliktu zwycięzko.

Z NIEDOLI MIESZKANIOWEJ.

— Tu spać nie wolno!

Socjaliści i komuniści zapowiadają strajk generalny i krwawe rozruchy.

Warszawa. (Tel. od nasz. kor.)

Dzisiaj o godz. 9 rano poczęły się gromadzić na pl. Napoleona grupki agitatorów socjalistycznych i komunistycznych, jako dalszy ciąg demonstracji bezrobotnych, trwających od kilku dni.

Około godz. 10 hyjony socjalistyczne zdołały zebrać około 1000 ludzi, do których przemawiało kilku socjalistów i komunistów, a między nimi komuniści: Dąbrowski i Wesolek. Ten ostatni zapowiedział na

jutro rozruchy i demonstracje.

Zapewniał, że poparcia tym demonstracjom udzielią niektóre związki zawodowe. O ile uda się uzyskać poparcie innych związków, ma się rozpocząć o godz. 9 rano

strajk generalny,

połączony z wystąpieniem czynnym na ulicach.

Gdyby strajk nie rozpoczął się o 9 rano, wtedy mowca i jego towarzysze dołożą wszelkich starań, aby o godz. 12 w południe w całej Warszawie ustąpiła praca.

„Raz kozie śmierć!“

kończył swe przemówienie Wesolek. — „Jeśli policja nastawi bagnety, pójdziemy i odbierzemy je.“

Drugi mowca ostrzegł przed zbyt ostrem występowaniem przeciw Państwu, ponieważ „jeszcze nie czas demaskować się“.

Agitator Dąbrowski oświadczył w swem przemówieniu: Nie mamy nic przeciw rządowi Sikorskiego; niech sobie będzie Sikorski, czy nie Sikorski, my przewrót i tak zrobimy. Oparcie o własne siły zaprowadzi dyktaturę proletariatu.

Po tych przemówieniach demonstranci udali się pochodem, przy śpiewach do Ministerstwa pracy, gdzie przyjął delegację wiceminister i oświadczył jej, iż od jutra (27 bm.) rozpocznie się roboty miejskie, które zatrudnią 200 ludzi, a w bardzo krótkim czasie zostaną uruchomione roboty dla przeszło 2000 ludzi. Do tego czasu

zarejestrowanym bezpłatna żywność.

Oświadczenie to nie zadowoliło delegatów. Zgodzili się na wysłanie do pracy pierwszych 200 ludzi tylko wtedy, gdy władze dostarczą jej dla wszystkich bezrobotnych. Równocześnie delegaci zrezygnowali z żywności (!) żądając bezzwrotnych zapomóg w wysokości dziennego zarobku.

Następnie udali się demonstranci przed redakcję „Robotnika“, wnosząc okrzyki przeciw P. P. S.

Pod redakcją „Robotnika“ rozegrała się charakterystyczna scena. Socjaliści nie chcąc dać za wygraną i utrzymać się na fali ruchu, wystali swych zorganizowanych ludzi z czerwonymi opaskami z napisem

MILICJA P. P. S.,

k którzy ruszyli z tłumem na Wolę i ul. Chłodną, by obejść biura związków zawodowych i uzyskać ich poparcie dla strajku generalnego.

Właściwy stan rzeczy charakteryzuje się choćby tem, że kilku komunistów rzuciło się na prezesa Rady Związków zawodowych i chciało go obić; na szczęście udało mu się umknąć.

Robota komunistyczna

w tych demonstracjach jest zupełnie jawna. Komuniści przelicytowali tym razem swych współzawodników, stawiając wyższe żądania i obiecując bezrobotnym więcej, niż P. P. S.

Walka przeniosła się w dniu jutrzejszym na teren związków zawodowych.

Podczas dzisiejszych demonstracji zajęcia z policją nie było.

Marka niemiecka idzie w górę

Od kilku dni jesteśmy świadkami zwykłej marki niemieckiej, która od czasu zajmowania zagłębia przemysłowego Ruhry spadała bodaj w przepaść. Ten zwrot jest tak znamieny, że nasuwa się cały szereg refleksji na ten temat.

W pierwszym rzędzie to, że rozwój kursu marki niemieckiej doznał zupełnie tak gwałtownej zmiany w kierunku zwykłym, co dowodzi, że

marka niema już żadnych istotnych podstaw, tylko jest wyrazem chwilowego zaufania albo też nieufności w nią.

Rozwój kursu marki niemieckiej daje Niemcom ten atut w ręce, że po tylu rozczarowaniach, w sprawie uzyskania moratorium jeszcze raz podkreślają, iż odłożenie spłat reparacyjnych na czas po uporządkowaniu swych finansów da im możliwość wywiązania się ze swych zobowiązań bez znaczniejszych wstrząśnień niemieckiego życia gospodarczego. Cała prasa niemiecka niemal jednogłośnie stwierdza, że poprawa kursu nastąpiła jedynie dzięki interwencji Banku Rzeszy, który ofiarował na się, że spadek tak gwałtowny położyl kres się, że spadka tak gwałtowny położyl kres

wybujałej spekulacji, która ogarnia coraz szersze koła społeczeństwa niemieckiego. — Równocześnie oznaczają wysiłki Banku Rzeszy w kierunku dźwignięcia marki

olbrzymi podatek dla przemysłu,

który w ten sposób pokryje w tani sposób zapotrzebowania w dewizach obcych. Jakkolwiek Niemcy podnoszą, że inicjatywa wyszła od nich samych, to jednak stwierdzić wypada,

że wszelkie angielskie banki przyczyniły się w głównej mierze do wzrostu kursu marki niemieckiej

chcąc w ten sposób umożliwić Rzeszy na zakup węgla w Anglii, którego Niemcy nie mogli sprowadzić z zagłębia Ruhry z powodu zajęcia tego obwodu przez Francuzów. Handel angielski, który z Niemcami był stosunkowo dość ożywiony, odczuwał ogromnie wyłączenie swych dobrych klientów z swego obrotu handlowego z powodu tak niskiego kursu marki niemieckiej.

Współdziałanie z Bankiem Rzeszy w sprawie umożliwienia taniego zakupu dewiz na nabycie towaru w Anglii było dalszą przyczyną wzrostu marki niemieckiej.

Zjazd b. powstańców w Katowicach

mimo szerzonego przez Niemców popłochu, był stwierdzeniem siły i czystości ducha polskiego na kresach.

Katowice. (PAT).

Zjazd byłych powstańców wywarł na publiczność nie tylko liczebnością, ale i spokojnym przebiegiem imponujące wrażenie. Dla wielu ludzi, a w szczególności dla tych, którzy mienią się być Polakami, a myślą po niemiecku i którzy głoszą hasła partykularystyczne, był on wprost niespodzianką. Byli bowiem ludzie, którzy przed zjazdem szerzyli popłoch, głosili pogromy i starali się zastraszyć wszystko i wszystkich. Była to oczywiście robota niemiecka. Tymczasem stało się inaczej. Zjazd był raczej stwierdzeniem siły polskiej, wykazał, że były powstańcy jest tym samym gorącym i ofiarnym patriotą, jakim był 3 maja 1921 r. i że dążenia byłych powstańców idą po linii państwowości polskiej, oraz, że powstańcy zawsze są gotowi spełnić obowiązki wobec Ojczyzny. Zjazd wykazał jednolitość i czystość ducha polskiego na kresach i gotowość do odwetu wobec rozmaitych zapędów niemieckich.

O przyłączanie wsi do miast.

Jak wiadomo, dawniej powiększenie miasta przez przyłączenie jakiejś wsi lub części tej wsi wymagało ustawy b. sejmu galicyjskiego. Obecnie wnosi rząd do sejmu projekt (druk nr. 151), według którego należeć to będzie do kompetencji rady ministrów. Szereg miast robił już od dłuższego czasu starania w tej sprawie i wnosił odpowiednie prośby, a niewątpliwie obecnie powinny się namyśleć i inne miasta, czy nie jest dla nich korzystne powiększenie terytorjum miejskiego. Oczywiście wchodzi tu w grę różne czynniki, a między innymi bardzo ważne jest uwzględnienie tego, jaką siłę ma żywioł polski w danym mieście czy miasteczku i jak wyglądać będą w przyszłości rządy tego miasta.

Ponieważ uchwalenie ustawy potrwa dłuższy czas, radzę, aby miasta wnosili już teraz odpowiednie prośby do rady ministrów. W podaniu trzeba napisać, że miasto czy miasteczko X prosi o przyłączenie gminy Y lub jej części, lub kilku gmin z powodów..... Należy dołączyć:

1) oświadczenie wydziału powiatowego i oświadczenie danego miasta i wsi (załatwia to wydział powiatowy), a gdy gmina wiejska na przyłączenie się nie godzi, załączyć wydział powiatowy tę jej odpowiedź odmowną;

2) szkic sytuacyjny miasta i danych gmin z zaznaczeniem granic tych części, które mają być przyłączone;

3) budżety z ostatnich trzech lat zarówno miasta jak i owej gminy (ma je wydział powiatowy);

4) urzędowy, zatwierdzony przez inspektora skarbowy wykaz podatków bezpośrednich (realnych) przypisanych na rok 1923 albo 1922, a więc podatku a) gruntowego b) domowo-klasowego względnie czynszowego, c) podatku przemysłowego, z oznaczeniem kwoty przypadającej na część mającą się przyłączyć, a więc chodzi o wykaz podatków i miasta i danej wsi, względnie jej części;

5) zatwierdzony przez wydział powiatowy inwentarz obu gmin t. j. wykaz ich majątku; umowę co do sposobu użytkowania majątku wspólnego przez obie gminy;

6) O ile taka umowa między miastem a wsią nie dojdzie do skutku, uregułuje te stosunki wydział powiatowy względnie w ostatniej instancji wydział samorządowy, a może się to stać już po połączeniu tych gmin, zatem dołączenie tej umowy nie jest konieczne i wystarczy dołączyć stwierdzenie, że były odpowiednio pertraktacje;

7) Opinie władz najbliższych co do tego przyłączenia, a więc starostwa, kasy skarbowej, sądu i t. d. — Podanie posłać za pośrednictwem wydziału powiatowego pod adresem: Warszawa, Krakowskie Przedmieście, Rada Ministrów, — a zarazem donieść o tem odpowiedniemu posłowi „Jedności Narodowej”

Dr. Marceł Prószyński
poseł okręgu lwowskiego.

Miernik złoty przyczyną niesłychanego chaosu w państwie.

Rząd gen. Sikorskiego wywołuje chaos w kraju. — Za parę tygodni stanie 50 proc. fabryk w Polsce. — Miernik złoty krzywdą lokatorów. — Minister Grabski działa od tyłu, zamiast od przodu.

Dalszy ciąg ankiety „Gonia Krakowskiego” w sprawie położenia gospodarczego w Polsce. (a.) Po bardzo interesujących uwagach, jakie umieściliśmy przedwczoraj w naszym piśmie na tle położenia finansowego Polski, udzielił nam wczoraj w dalszym ciągu jeden z dyrektorów wielkiego Banku krakowskiego, szereg informacji, które rzucają nowe światła na projekt rządowy o wprowadzeniu miernika złotego.

— Przyczyną dzisiejszego niepokoju w całym kraju, ciągłego nieporządku i chaosu jest w pierwszym rzędzie rząd gen. Sikorskiego, który niema żadnego zaufania u nikogo. Ciągłe zmiany pomysłów rządowych, brak stanowczości w całej polityce odbija się niesłychanie szkodliwie na walucie. Równocześnie szkodzi to naszemu przemysłowi. Jesteśmy dzisiaj w przededniu zamknięcia 50 proc. fabryk w Polsce. Już w niedzielę na Górnym Śląsku odbyły się

wielkie rozruchy głodowe

robotników. Jest to przyzwyczajka do dalszych tego rodzaju wypadków. Pierwszem bowiem następstwem po wprowadzeniu miernika złotego będzie niesłychany wzrost drożyzny. Kupiec, który będzie kalkulował cenę towaru, nigdy nie weźmie za podstawę obliczeń swoich bieżącego kursu dolara czy szwajcarskiego franka, ale zawsze działać będzie

z myślą o kursie jutrzejszym,

lub jeszcze dalszym. Towar bowiem w przyszłości będzie on nabywał wedle nowych już kursów. Robotnik, który kupować będzie towar w sklepie, nie zadowolni się również płacami według miernika złotego w danej chwili, ale zażąda od fabrykanta płacy obliczonej na przyszłość. Jeżeliby bowiem, gdyby miernik wszedł w życie, całe społeczeństwo przejmie się

idea kalkulowania cen

nie na dzisiaj, ale już z myślą możliwych zmian na gorsze tj. na spadek wartości marki. Fabrykanci, pod naciskiem żądań robotniczych znowu odbijać będą swoje straty na cenach produkowanych wyrobów. Staniemy się świadkami zaczarowanego koła w pogoni za coraz bardziej rosnącymi cenami. Czy tego rodzaju stan leży więc w interesie społeczeństwa i skarbu państwowego?

Bardzo ujemny wpływ miernika da się jednak zauważyć przede wszystkim na tak zw.

Walka z paskiem żywnościowym.

Czego żądają spożywcy? — Zakazu wywozu artykułów spożywczych. — Oddawania walut zagranicznych ministerstwu skarbu — koncesji — nacisku na kopalnie — pomocy finansowej.

Warszawa, luty.

Szereg najpoważniejszych zrzeszeń spożywczych postanowił podjąć w interesie państwa jaknajenergiczniejszą walkę w obronie wyzyskiwanego spożywcy. Ażeby uzyskać pomoc rządu do tej walki, złożyły zrzeszenia owe do Komitetu ekonomicznego Rady Ministrów memoriał, z którego wyjmujemy najważniejsze żądania w razie uskutoczenia których możnaby myśleć o zwalczaniu paska.

Są one następujące:

1) natychmiastowy i bezwzględny zakaz wywozu jakichkolwiek artykułów spożywczych a przede wszystkim zbóż, mięsa i cukru;

2) w razie istotnego nadmiaru, pozostałego po zarzerwowaniu ilości dostatecznych dla rynku wewnętrznego na bieżący okres gospodarczy państwa, dając pozwolenie na wywóz, uwzględniać będzie w pierwszym rzędzie wystąpienia związków organizacji spożywców. W ten sposób organizacje spożywców uzyskają możność sprowadzenia niezbędnych artykułów importowanych (towary kolonialne) w drodze wymiany względnie zdobycia obecnej waluty bez obniżania marki polskiej.

3) wydanie zarządzenia, aby waluty uzys-

oczonie lokatorów.

Weźmy, że dzisiaj płaci ktoś za wynajęte przed wojną mieszkanie z 3 pokoi i kuchni paraset marek pol. tj. kilkadziesiąt centimów francuskich. Przed wojną za to samo mieszkanie płacił kilkadziesiąt kor. austr. czyli dzisiajszych kilkaset tysięcy marek pol. według stosunku do kursu franka. Jeżeli więc kamienicznik będzie musiał płacić podatki według miernika, wrastającego co pewien czas, to sprawiedliwość każe, aby i ceny mieszkań wzrastały w odpowiedni sposób. W tym wypadku dojdziemy z czasem do absurdu. Ceny mieszkań wzrosną do

horendalnej wysokości,

a wzrosnąć muszą, jeżeli rząd będzie chciał ściągać podatki z domów, według miernika. I tu pomysł p. Grabskiego godzi w najżywsze interesy szerokich mas inteligencji i robotników. Że nie przyczyni się to do uspokojenia ciągłego wrzenia w kraju — nie ulega chyba żadnej wątpliwości.

Ta sama historia jest ze zbożem, które dziś nie dosięgło jeszcze cen dolara, ale ku niemu idzie, a pójdzie pełnym tempem przy pomocy właśnie złotego miernika. I dojdzie do takiego stanu, że

towary zagraniczne będą w Polsce tańsze od krajowych. Ale znowu jeżeli będziemy chcieli sprowadzić ten towar z zagranicy, to nie wystarczy zagranicznego pieniądza w kraju, którego też trzeba będzie nabyć, a w ślad za tem pójdzie znowu wyższy kurs dolara i innych walut. I znowu ta sama orgja drożyzny, co obecnie.

Wogóle zaś, miernik złotego pieniądza jest nieoparty na żadnych realnych podstawach, bo tego złota niema. P. minister Grabski powinien najpierw zgromadzić tyle złota, ile się da i na jego podkładzie wybić tyleż monet o realnej wartości, a wtedy dopiero zabrać się do ściągania podatków i wyrównania falistych nierówności budżetu. Jeżeli będzie zaś działał dalej, jak obecnie, to cała jego akcja robi wrażenie takie, jakgdyby zaczynał on budować swój program od tyłu, a chciał skończyć na przodzie i na jego fundamentach, a wiemy, że taki system jest przeciwny naturze i prawom naturalnym.

kane z ewent. wywozu artykułów żywnościowych były obracane na zakup niezbędnych artykułów importowanych, względnie oddawane do dyspozycji ministerstwa skarbu;

4) zobowiązanie producentów i przemysłowców przez ministerstwo skarbu przy udzielaniu pożyczek państwowych na cele przemysłu spożywczego (młynarstwo, rolnictwo i cukrownictwo) do uczciwej kalkulacji pod nadzorem organów ministerstwa i do dostarczania wyprodukowanych towarów. Związków i spożywców;

5) udzielenie organizacjom spożywców koncesji na handel artykułami monopolowymi i jak sól i tytoń, oraz umożliwienie nabywania na dogodnych warunkach artykułów, którymi rząd dysponuje, jak drzewo, nafta, przetwory parafinowe i t. p.

6) Wywarcie nacisku na kopalnie węgla, aby część produkcji sprzedawana była zwiazkom konsumentów odpowiednio do ich potrzeb;

7) udzielenie organizacjom spożywców pomocy finansowej na uruchomienie własnych przedsiębiorstw wytwórczych, w pierwszym rzędzie młynów.

Zwalczają drożyznę a ona ze wszystkich kpil

Katastrofalne skoki cen.

Jak katastrofalnie leżą ceny artykułów pierwszej potrzeby w górę i jak dzielnie wglądają w tych warunkach poczynania walki z drożyzną — świadczą niżej podane notowania z rynku żywnościowego z ostatnich dni. Dla orientacji podajemy cyfry w nawiasach, które mówią o dawnych dobrych czasach, to jest o cenach z przed dwóch tygodni:

Pszenica za kilo 1700 Mk. (1170); żyto 1250 (880). Jęczmień 905 (660), owies 1000 (680); gryka 900 (650); rzepak 3000 (1500); fasola 1500 (1100); groch „Wiktoria“ 2800 (1500); zwykły 1300 (1050); siemię lniane 2000 (1150).

Mąka pszenna 50 proc. 2900 (1950); żytnia 50 proc. 2400 (1650); 60 proc. 2200 (1500); 70 proc. 2000 (1400); 80 proc. 1800 (1000);

Kasza gryczana cała 1900 (1200); łamana 1850 (1100); jęczmienna i pęczak 1600 (1100); perłowa 2500 (1200); jaglana 1600 (1300); manna 3100 (2400); krakowska 2600 (1500);

Ziemiaki 120 i 150 (80 i 100); marchew 90 (80); buraki 100 (80); cebula 400 i 550 (320) kapusta kwaszona 400 (300); otręby pszenne 580 (450); żytnie 580 (450); jęczmień 510 (380).

Ryż 3500 (2700); herbata „Orpec.“ 42000 (28750); „pec.“ 30.000 (23750); „Congo“ 27 tys. 500 (16750); kawa surowa „sant pr.“ 18 tysięcy (12000); „s. ord.“ 16000 (13000) „Rio“ 13500 (8900); pal. „s. pr.“ 22000 (15000); „s. ord.“ 22000 (16500); „Rio“ 18000 (11000); kakao amer. 6000 (3000); holenderskie 9000 (4200); angielskie 7000 (3200); pieprz 10200 (7150); ziele ang. 6500 (4200); liście bobkowe 7500 (4500); cynamon 10.000 7500; goździki 20000 (14000); imbir 16000 (9000); gałka muszk. 16000 (9500); kwiat muszk. 38000 (22000); wanilia 145000 (125000);

Cykorja 2400 (1900); kawa zbożowa 3000 (2500); z dom. natur. 4500 (3000); „Kawol“ 1 „Stodol“ za paczkę 8000 (5000).

Cukier kostk. za kilo 2625 (2500); Kryształ biały 3500 (2000); czekolada 17000 (9000); waniljowa 18000 (10000); deserowa 27000 (15750); w pastylkach 180000 (9000); landrynki 6000 (4000); karmelki 18000 (10000); II gat. 14000 (8000); III gat. 12000 (7600); IV gat. 10000 (6000); V gat. 6000 (4200); mięsowe 6000 (4000).

Sliwki susz. 4000 (2600); II gat. 2500 (1600) Kozłochy 5800 (3600); II gat. 5700 (3500); Esencja oct. 3500 (5500); grzyby susz. 12000 (8000); buljon w kostk. za setkę 11500 (6000); musztarda za funt 2000 (1600); II gat. 1400 (1000) w szkl. 1/5 za tuzin 21600 (16800); 1/10 19200 (14400); 1/12 16800 (12000); 1/16 14 tys. 400 (10800).

Miód za kilo 9000 (4250); soda do prania 3100 (2400), saletra 5500 (3500); sól biała 1180 600; ciemna 850 (410); kwasek winny 18600 (17500); olej rzepak. 10980 (6300); rybczynowy 15000 (10000); marmelada 2500 (2000).

Zelazyna czerw. 21000 (14000); biała 23 tys. 200 (15000); Nr. 1 20000 (13000); Nr. 2 18000 (12000); ocet Nr. 3 za liter 700 (460); Nr. 4 1000 560; Nr. 5 1200 (660); spirytusowy 3 za butelkę 1200 (700); 4, 1500 (870); winny 2, 1300 (700); Nr. 5, 1750 (870); beczka 100.000 (80000); butelka 500 (400).

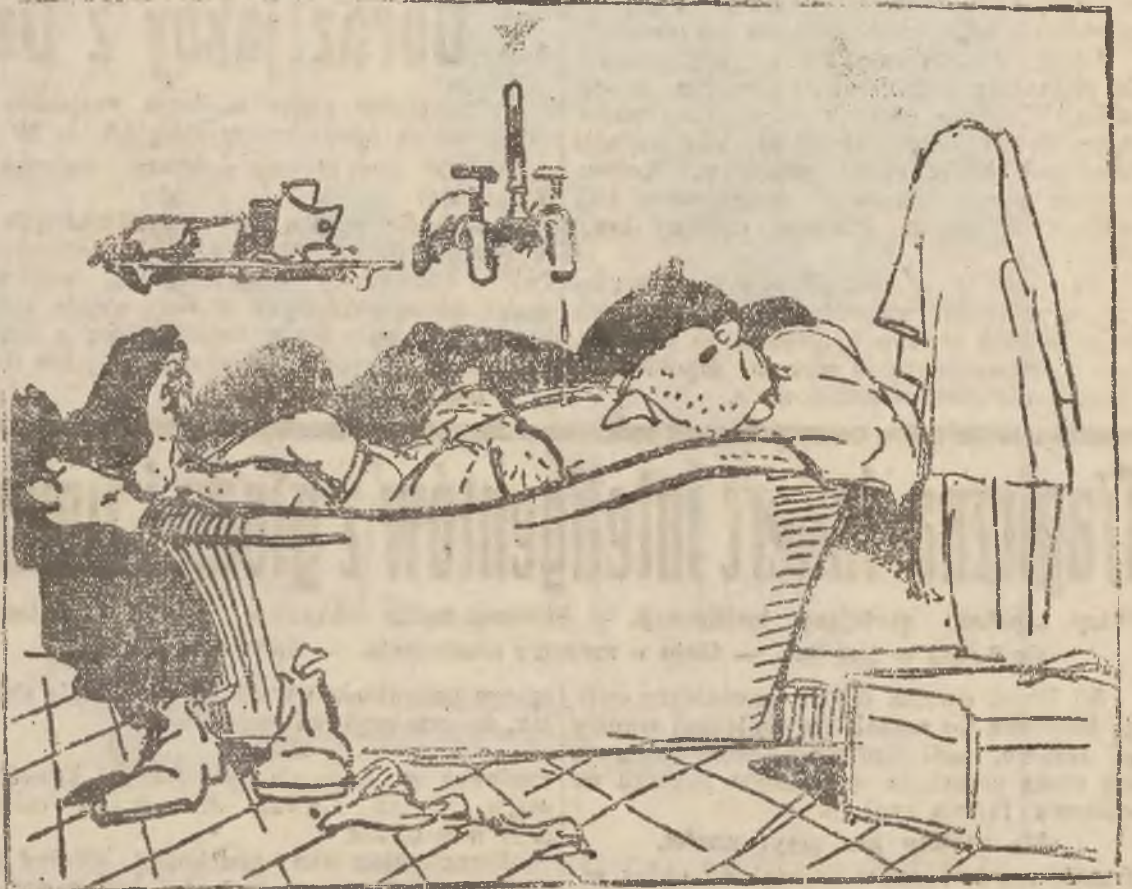
Śledzie norweskie za beczkę 200000 (170 tysięcy); szkockie 426 i 475 tysięcy (250 i 290 tys.) marek.

Nabożeństwo żałobne za ś. p. E. Niewiadomskiego w Rybniku.

Onegdaj odbyło się w Rybniku na G. Śląsku w kościele parafialnym uroczyste nabożeństwo za dusze ś. p. Eligjusza Niewiadomskiego przy licznych udziałach publiczności.

Po nabożeństwie złożyli ku uczczeniu pamięci Eligjusza Niewiadomskiego Bracia Żurkowie, właściciele zakładu przemysłowego garbarskiego w Rybniku 50.000 Mkp., zaś urzędnicy owego zakładu 15.000 Mkp. na ręce kierowniczkę drużyny harcerek w Rybniku.

Z NIEDOLI MIESZKANIOWEJ.

— A może w łaźni?

— Kiedyż, bo nawet wanny zajęte.

Najważniejsze wypadki z całej Polski.

Nakrycie stołowe Zygmunta Augusta

W bydgoskiej ekspozycje śledczej znajduje się w przechowaniu nakrycie stołowe na 6 osób (6 łyżek, 6 widełcy i 6 noży) srebrne, pozłacane, z napisem „Zygmunt II August“ oraz z wrytym portretem króla i królowej. Na nakrycie te usiłowano sprzedać u pewnego złotnika.

Zaraza wróbla na Pomorzu?

Na ten temat piszą dzienniki pomorskie co następuje: W ostatnich latach każdej zimy można było zauważyć na placach i ulicach mnóstwo wróbla. Natomiast tegorocznej zimy bardzo rzadko pokazuje się wróbelki na ulicy, jedynie w miejscach ochronionych od wiatru gdzieś tam kwili takie maleńkie stworzonko. Czyżby zaraza przetrzeździła tak znaczne chmary wróbelków?

Nabożeństwa „purymowe“ w wojsku

Duszpasterstwo wyzn. mojżeszowego w wojsku ogłasza, że wojskowi wyznania mojżeszowego otrzymają we czwartek 1 marca o godz. 17 i w piątek 2 marca r. b. o godz. 7 zwolnienie od zajęć, by mogli wziąć udział w uroczystych nabożeństwach purymowych w tutejszych synagogach.

Banki cukrowników.

Na wzór banku cukrowników w Poznaniu powstaje ma w Warszawie Bank Cukrowników b. Królestwa Polskiego.

Bank ten zasilać będzie cukrownie kredytami, a nadto ześmodziuje w swych rękach handel i eksport cukru.

Pomoc państwowa dla młodzieży.

Min. W. R. i O. P. na rok bieżący w budżecie państwa umieściło na pomoc młodzieży 200.000.000 mk., a mianowicie: a) na restaurację domów akademickich 20.000.000 mk., b) na pomoce naukowe 30.000.000 mk.; c) na pomoce doraźną: domy, kuchnie, spółdzielnie etc. 150.000.000 mk.

Preliminarz powyższy ulegnie obecnie zwy-

żce procentowej, stosowanej ogólnie przez ministerstwo skarbu. Na kwartał pierwszy projektowana jest wypłata 1/4 sumi preliminowanych wraz z procentem dodatkowym.

Odbudowa Drohobyczy.

Dzięki energii, burmistrza miasta Drohobyczy (w pow. wschod. Małopolsce) inż. Reutta, rozpoczyna się w najbliższym czasie w Drohobyczy przy pomocy kapitałów amerykańskich, prace około budowy wodociągów, kanalizacji i tramwajów.

Handel zwierzyną.

W rozkazie do komisarzy policyjnych komisarz rządu m. st. Warszawy zwraca uwagę, że, mimo zakończenia sezonu myśliwskiego uprawia się w dalszym ciągu handel zwierzyną, co się sprzeciwia odnośnym przepisom. Wobec tego komisarz rządu poleca, aby komisarze zarządzili rewizje w sklepach, handlach ze zwierzyną oraz w restauracjach i w razie znalezienia zwierzyny, należy je skonfiskować, a winnych sprzedaży pociągnąć do odpowiedzialności sądowej.

Właściwie o przeprowadzeniu podobnych rewizji należałoby również pomyśleć i w innych miastach, gdyż i tam dzieją się podobne nadużycia.

Banki a giełda.

Warszawska Rada giełdowa postanowiła, że do notowań giełdowych dopuszczone być mogą akcje tylko takich banków, które mogą się wykazać przynajmniej 3-letnimi bilansami, albowiem taki przeciąg czasu jest potrzebny, aby bank dowiódł swej racji bytu.

Nowe znaczki pocztowe.

W ostatnich dniach wypuszczono znaczki pocztowe wartości 200, 300, 400 i 500 marek. Znaczek 200-markowy utrzymany jest w kolorze brązowo-różowym; znaczek 300-markowy w kolorze ciemno-zielonym; 400-markowy — brązowym; 500-markowy w kolorze wiśniowym.

Zwalczanie chorób zawodowych.

Ministerjum zdrowia publicznego opracowuje i złoży w najbliższym czasie do sejmu projekt: „Ustawy w przedmiocie zapobiegania i zwalczania chorób zawodowych“. Wzorem prawodawstwa szwajcarskiego, angielskiego francuskiego i holenderskiego projekt obejmu-

je wykaz chorób zawodowych, ułatwiający ich rozpoznanie lekarzowi i inspektorowi pracy.

Ustawa trzyma się strony higienicznej, nie podnosząc kwestji odškodowania pracownika. Wskazują choroby zawodowe, podlegające obowiązkowi zglaszania, jak: zatrucia związkami ołowiu, rtęci, arseniku, fosforu, siarczku węgla, alkoholu metylowego, farb anilinowych, węglik, glistnicę, choroby kesonowe i t. d.

Na mocy jej organa zdrowia mogą wydawać zarządzenia, zmierzające do usunięcia stwierdzonych braków higienicznych w zakładach przemysłowych oraz do zapobiegania i zwalczania chorób zawodowych.

Obraz jakby z Dantejskiego Piekla...

Katastrofalny pożar w domu warjatów. — Szaleńcy w zaryglowanych celach. — Tragiczna walka wśród morza płomieni. — 22 warjatów spłonęło żywcem. — Zwęglone szczątki

(L) W tych dniach doniosły telegramy o strasznej

katastrofie pożaru w domu obłąkanych w Nowym Jorku. Obecnie dzięki nadeszłym świeżo dziennikom amerykańskim możemy podać obraz okropnych w swej grozie scen, które rozgrywały się w czasie pożaru, a które grozą swą przypominają istotnie genialne opisy z piekła Dantejskiego.

Pożar wybuchł w niedzielę rano w budynku, leżącym na wyspie Mard, przeznaczonym wyłącznie dla zbrodniczych szaleńców. W niewiedzionym pożarem trzech oddziałach zakładu znajdowało się

150 osób.

Stosownie do charakteru zakładu drzwi wszystkich cel były silnie zaryglowane. Ponieważ zaś także i okna wszystkie opatrzone są mocną kratą żelazną, mieszkańcy tych tragicznych cel nie mieli żadnej możności uratowania się własnymi siłami.

Nieszczęście chciało, że chorzy umysłowo, zamknięci w tych trzech oddziałach należeli do rzedu

najdalszych i najniebezpieczniejszych.

Na widok płomieni doprowadzeni z trwogi i przerażenia do najwyższej wściekłości, zaczęli wyć jak dzikie zwierzęta. Gdy nareszcie udało się dozorcóm otworzyć drzwi cel, szaleńcy jak rozbestwione zwierzęta rzucili się na przybyłych dozorców. I wówczas wśród morza dyszących płomieni, w czarnych od dymu kurytarzach rozpoczęła się

krwawa walka

między obłąkanymi a dozorcami, rozlegały się potworne nieludzkie wprost okrzyki, ścinające krew w żyłach. Groźna postawa wypuszczonych z cel szaleńców nie pozwoliła przyjść na czas z pomocą innym zamkniętym za zaryglowanymi drzwiami, to też ci

spłonęli żywcem w zamkniętych klatkach. Wedle przypuszczalnych obliczeń 22 osób zgorzało w ten sposób. Znalezione dotąd zwęglone szczątki jedynastu obłąkanych. Śmierć znalazły również w płomieniach trzy pielęgnarki.

W czasie, gdy w trzech owych oddziałach rozgrywały się te potworne sceny,

1800 szaleńców

zamkniętych w innych oddziałach gmachu straciło również bardzo problematyczną moc panowania nad sobą i zaczęło się burzyć w gwałtowny sposób; z największym trudem udało się ich ujarzmić.

Tragiczna śmierć inteligentów z głodu i zimna

Ofiary z pośród głodującej inteligencji. — Straszna nędza wdowy po lekarzu. — Jedzenie 3 razy w tygodniu. — Ciało w ranach z odmrożenia. — Spóźniona pomoc.

(L) Przed dwoma dniami zawezwano policję berlińska do mieszkania 66-letniej wdowy po lekarzu, pani Hoffmann, która wraz ze swą córką mieszkała w nędznym pokoiku na poddaszu. Policja znalazła

obie kobiety bez przytomności.

Okazało się, że żyjąc w największej nędzy zamierały one powoli z głodu i z zimna.

Od czasu śmierci męża pani Hoffmann pielęgnowała sama swoją jedynaczkę, która od dzieciństwa była niedorozwinięta i do dzisiejszego dnia nie umie ani mówić ani chodzić. Nieszczęśliwa wdowa należała do kasty tzw. wstydzających się żebrac; starała się ona, przy mierając z głodu, oszukiwać swą dalszą rodzinę i znajomych i usiłowała budzić w nich fałszywe mniemanie, że niczego jej nie brakuje i że żyje jak dawniej, za życia męża. W rzeczywistości zaś obie kobiety

jadły tylko trzy razy w tygodniu

w obiadowej porze. Przymusową tę głodówkę uprawiały stale już od półtora roku.

Początkowo próbowała starszka zarabiać na życie haczkowaniem, musiała niebawem zarzucić tę pracę, wskutek braku bowiem nale-

żytego pożywienia wzrok jej osłabiał się stale tak, że graniczył już z

ślepotą.

Ponieważ w domu nie było już ani kawałka węgla, matka i córka doznały na całym ciele odmrożenia.

Beznadziejny stan obu kobiet zwrócił po pewnym czasie uwagę sąsiadów, którzy donieśli instytucjom filantropijnym o skrajnej nędzy staruszki i jej córki. Pani Hoffmann jednak z oburzeniem

odrzucała każdą jałmużnę

wyrzucając za drzwi przedstawicieli wszelkich organizacji. Mieszkająca w Berlinie zamozna rodzina nędzarki dowiedziała się o całej tragedji prawdzie już zapóźno.

Policja przewiozła ofiary nędzy do szpitala w którym matka w kilka godzin później wyzionęła ducha, córka zaś, stale nieprzytomna jest w agonji.

Oto jeden z wypadków ilustrujących jaskrawo straszne położenie dzisiejszej inteligencji, szczególnie wdów i sierot. Roi się od nich i u nas, ponieważ jednak ludzie ci wstydzają się żebrac, szeroki ogół nie wie nic o ich tragedji...

CIEKAWY ROZMAITOSCI.

Bomba rzucona na orszak weselny. — Spuścizna serbskiego króla Piotra. — Faraon Tut Ankh Amen, a... spirytyzm. — Bandyt złapani... na lasso. — Niemcy członkiem Imperium brytyjskiego.

W miejscowości Brunnau w Czechach w czasie wesela córki miejscowego handlarza skor Weissa, rzucona została bomba na orszak weselny, mianic ciężko cztery osoby. Sprawcą zamachu był 18-letni chłopak, który przy zaarrestowaniu go zeznał, że pragnął „wysadzić w powietrze cały żydowski orszak weselny“. Pomiędzy zranionymi znajdowała się i panna młoda, która wskutek poważnych ran zmarła w tym samym dniu.

W tych dniach zakończyły się w sądzie belgradzkim przygotowania do rozdziału spadku pozostawionego przez zmarłego w r. 1921 króla Piotra. Testament zmarłego monarchy Serbii datowany jest z 18 listopada 1914, a więc pochodzi z okresu, w którym większa część Serbii zdobyta była przez wojska austriackie.

Na mocy tego testamentu papiery wartościowe króla Piotra mają być rozdzielone między jego dzieci: Aleksandra, Jerzego i Helenę, zaś nieruchomości przypaść mają obecnemu królowi, a ówczesnemu następcy tronu Aleksandrowi.

Król Piotr pozostawił pół miliona dynarów w gotówce, trzy domy w Belgradzie, jeden w Cetyniu, dalej majątek ziemski w Tobola i 15.000 krajowych tudzież 25.000 zagranicznych akcji. Pomiędzy temi ostatnimi znajdują się liczne akcje paryskich dzienników: „Temps“, „Petit Parisien“, „Figaro“, „Petit Courrier“ i t. d.

Kilku sprytnych dziennikarzy wprawilo w niemały kłopot znanego pisarza angielskiego Conan Doyle, który jak wiadomo, w ostatnich czasach poświęca się z zapałem spirytyzmowi. Oto zjawili się oni u Conan Doyle — i postawili mu pytanie: czy byłoby rzeczą możliwą dowiedzieć się drogą spirytyczną o wrażeniach zmarłego przed setkami wieków Tut Ankh Amena na temat otwarcia jego grobu.

Conan Doyle wpadł we wściekłość i w słowach mało uprzejmych oświadczył natrętnym dziennikarzom, iż pytanie ich dowodzi zupełnej nieznanomości życia duchów.

Duch Tut Ankh Amen — orzekł dalej z całą powagą autor Sherlocka Holmesa — tak dawno już rozstał się z ciałem, iż prawdopodobnie nie przypomina sobie już powłoki cielesnej, w której gościł swego czasu na ziemi. Na której planecie przebywa obecnie duch Faraona jest rzeczą niewiadomą, pewnem jest natomiast, że duch ten mało troszczy się wykopalskami w Imkorsze i nie interesują go ci, którzy znieważają jego grobowiec.

Conan Doyle oświadczył nakoniec, iż hańbą jest, że przedmioty które Faraon zabrał ze sobą do grobu nie zostały uszanowane. Powinny one być pozostać na dawnym miejscu, a nie przeniesione być do muzeum, gdzie znieważać je będą spojrzenia ciekawych sensacji widzów.

Pytanie czy duch Tut Ankh Amena nie prowadził przypadkiem w ostatnich czasach rozmowy z pisarzem, wprowadziło Conan Doyle w nowy atak gniewu; pisarz-spirytysta oświadczył, że jest zanadto wzburzony, by mówić dalej o tych rzeczach.

Policja francuska w Lyonie dokonała ciekawego eksperymentu schwywania złoczyńców przy pomocy specjalnego lasso. Eksperyment powiódł się znakomicie. Dwaj znani i zdawna przez policję poszukiwani bandyci, którzy by-

li specjalistami od dokonywania kradzieży pod groźbą rewolweru zostali złapani na gorącym uczynku w chwili, gdy na 3-cim piętrze w jednej z kamienic dokonywali właśnie włamania. Kiedy złodzieje ze swą zdobyczą wyszli już na schody i przygotowywali się do ucieczki, ajenci policyjni zamocili na nich wprawną ręką lasso. Mimo gwałtownych wysiłków zbrodniarzy nie mogli uwolnić się z niemiekiej „wędkii“ i musieli przespacerować się na policję.

Byli następcą tronu niemieckiego, synu Wilhelma, przebywający w Wieringen udzielił wywiadu amerykańskiemu dziennikarzowi, a zapytany o zapatrywanie na obecną walkę Niemiec w zagłębiu Ruhrzy wyraził zdanie następujące: „Sytuacja w Niemczech jest obecnie o wiele poważniejszą, niż sobie nawet sami Niemcy zdają z tego sprawę. Jeżeli ententa, a specjalnie Francja nie wejdą jak najprędzej na drogę rozsądnej polityki, to Niemcy w krótkim czasie staną się ofiarą imperjalizmu francuskiego, albo, co będzie jeszcze gorszem, zostaną popchnięte w ramiona bolszewizmu. Gdy patrzę dziś z oddalenia na zniszczenia wojenne i na to, co dzieje się od chwili nastania pokoju wydaje mi się, że najlepszym dla Niemiec wyjściem z sytuacji byłoby, gdyby republika niemiecka stała się niezależnym członkiem Imperium brytyjskiego, podobnie jak Kanada i Australia. Lepszym byłoby to, niż jak obecnie zależność od napastniczych fantazji gójskich. Skuteczna wspólna praca Niemiec, Anglii i Stanów Zjednoczonych byłaby decydującym czynnikiem dla odbudowy świata. Wyzwałoby to również na dalszą metę i na korzyść Francji. W obecnym jednak stanie takcie połączenia Niemiec z Anglią jest niemożliwe bez apokaty Ameryki“.

ZE SPORTU.

L. K. S. „POGON”.

Lwowski Klub Sportowy „Pogon” tegoroczny mistrz Polski w piłce nożnej, rozwinał w roku ubiegłym żywą działalność sportową w swym kresowym grodzie. Działalność nie ograniczała się do jednej galezi czy rodzaju sportu, lecz objęła kilka sportów, w których barwy Pogoni niejednokrotnie znajdowały się na pierwszych miejscach. „Pogon” jest starym polskim klubem lwiego grodu, a pracą swą 15-letnią służył zawsze wiernie idei utrzymania polskości na rubieżach Rzeczypospolitej — przez wychowywanie fizyczne młodzieży polskiej. Ze praca „Pogoni” nie poszła na marne, świadczy kolosalna popularność jaką się Pogoniarze nie tylko cieszą w swym mieście, lecz i w całej Polsce, świadczą następnie o tym wyniki uzyskiwane przez nich na boiskach i bieżniach polskich i zagranicznych. Nadzwyczaj miłe i sympatyczne przyjęcia, które ich spotykają ze strony publiczności, są dowodem uznania tej wielkiej i ofiarnej pracy, jaką „Pogon” dla Sportu polskiego położyła.

XIII sprawozdanie S. K. L. „Pogon” za rok 1922 obejmuje 30 stron druku i kilka zdjęć, podaje szczegółowo uzyskane wyniki przez sekcje Pogoni, a to futbolowa, lekkoatletyczna, narciarska i t. d. Do najlepiej funkcjonujących i cieszących się najlepszymi rezultatami należy sekcja futbolowa i lekkoatletyczna. Pierwsza drużyna rozegrała 45 zawodów, z tego wygrała 33, nierozstrzygniętych było 4, a tylko ośm przegranych. Strzelonych 206 bramek na otrzymanych 56. Rekordowa ilość bramek uzyskał Wacek Kuchar, bo aż 86, (Batsch 46, Grabień 29). Drużyna Pogoni osiągnęła w roku ubiegłym kolejne mistrzostwo okręgowe, następnie Polski południowej, a w końcu uzyskała zaszczytny tytuł mistrza Polski, dzięki usilnej i ofiarnej pracy swych członków. Druga sekcja mogąca popisać się dobrymi rezultatami to sekcja lekkoatletyczna. Po kilkuletniej przerwie odżyła znów w swej dawnej kolebce i przyniosła swym członkom 115 nagród i 2 dyplomy. Lekkoatleci zdobyli 44 miejsce pierwszych, 40 drugich i 31 trzecich. Ponadto w barwach Polski występowali Kuchar Wacek, Kazimierz Cybulski, Jan i Józef Baran oraz Stawosz Szydłowski.

Z sekcji piłki nożnej Wacek Kuchar, Batsch i Garbień.

Poza posiadaniem dotychczas rekordami, rok ubiegły przyniósł Pogoni 5 nowych rekordów. W dziedzinie lekkiej atletyki do sławy Pogoni przybyła jeszcze jedna gałązka, a tą jest stworzenie sekcji żeńskiej, której wyniki i praca są godne podziwu.

Sekcja pływacka, tenisowa i łyżwiarska wykazały doskonale rezultaty, a mistrzem z roku 1921/22 w jeździe sztucznej jest p. Władysław Kuchar. Sekcja narciarska po przyjęciu jej jako członka do Polsk. Związku Narciarskiego, ma obecnie wszelkie dane by przyczynić się do nowych laurów dla swego klubu. Przez uzyskanie schronisk, w Tuchli, Sławsku, uzyskała podstawę i oparcie do wycieczek i zawodów.

Obecnie „Pogon” zamierza budować wielki stadion, i w tym celu ukonstytuowano osobną komisję pod przewodnictwem prof. Rudolfa Wacka, redaktora „Sportu”, która stara się usilną pracą i pokonywaniem najgorszych trudności bo. finansowych, stworzyć wielkie dzieło, godne sławy i pracy Pogoni. Znając dotychczasową działalność tychże nikt nie wątpi iż osiągną swój cel, ku zadowoleniu wszystkich sportowców i chwale naszej Ojczyzny. a pożytkowi swego klubu.

W. B.

MIGAWKI.

NIE PUSZCZA GO.

Radca c. k. namiestnictwa galicyjskiego, obecnego województwa lwowskiego, pan Dyonizy Konceptowicz, zatrzymał się w swej podróży służbowej w Krakowie.

— Wiesz co? — powiedział mu znajomy radca magistratu. — Pociąg twój i tak jedzie o piątą rano, więc zamiast w hotelu, prześpij się u mnie w biurze na kanapie. Dyżurnemu każe cie w czes obudzić.

Z NIEDOLI MIESZKANIOWEJ.

— Z rozpaczy wybili szybę wystawową.

Propozycja została przyjęta i późnym wieczorem wyciągał się pan radca na magistraćkiej kanapie. Długo, długo nie mógł zasnąć. Zegar wydzwonił właśnie dwunastą godzinę. Pan Dyonizy wyciągnął się wygodnie, przy czem stracił księgę rejestracyjną S—St. z obok stojącego krzesła. Upadła ze stukiem na podłogę, pan radca zerwał się i z przerażeniem ujrzał przed sobą ducha. Całkiem przepisowego flucha. Był to starszy pan z siwymi bokobrodami, na piersiach miał wszystkie „Verdienstkreuzy”.

— Wszelki duch Pana Boga chwali!
— Sciele się do stóp pana hofrata, to ja nie poznaje mnie pan hofrat?

Ten „hofrat” schwył pana radcę za serce i mile uosobił go dla ducha.

— Coś pan za jeden?
— Austriacki c. k. Schimmel, stary znajomy.

— Czego żadasz duszo?
— Panie hofracie serdenko! Podśluchałem dziś rozmowę dwóch młodych urzędników. Mówili, że mnie mają ponoś „szupasem” do Wiednia odstawić. Panie hofracie! Niech się pan za mną wstawi i poprze moją prośbę. Zostawcie mnie! Tu mi tak dobrze!

Pan radca zerwał się na równe nogi.
— A to co znowu? A gdzie droga służbowa? Koncept? Numer protokołu? Stempel? Parafa naczelnika wydziału?

— Oj, znam ja, znam panie hofracie drogę służbową. Ale cóż? Dostaje za ledwie 120 koron pensji, a to nawet na papier teraz nie wystarczy. Wiem, gdyby pan hofrat był tak łaskaw i przemówił za mną...

— No, dobrze. Bądź pan spokojny. Póki m y żyjemy, póki żyje stara generacja austriackiego Schimmla nikt nie wypędzi.

Duch uradowany wrócił z powrotem do księgi rejestracyjnej pod literę S, a pan radca Dyonizy na swą magistraćką kanapkę. All.

Od wydawnictwa.

Z powodu dalszych podwyżek piac drukarni, ceny papieru i wszelkich innych materiałów drukarskich, ponadto cpał pocztowych i kolejowych zmuszone są podpisać wydawnictwa podwyższyć cenę prenumeraty od dnia 1. marca b. r.

do 500 Mkp.

Wydawnictwa: „Czas”, „Głos Narodu”, „Goniec krakowski”, „Ill. Kurjer Codzienny”, „Nowa Reforma”, „Nowy Dziennik”.

KRONIKA.

TEATR IM. JULJUSZA SŁOWACKIEGO.

Wtorek: „Janosik”.

Środa: „To co najważniejsze”.

TEATR OPERA I OPERETKA.

Wtorek: „Bajadora” (ostatni występ Elny Gistedt).

We środę 28 b. m.: „Lohengrin” z występem gościnnym p. Stanisława Gruszczyńskiego.

TEATR „BAGATELA”.

Wtorek: „Wiera Mircewa”.

Środa: „Wiera Mircewa”.

Czwartek: „Wiera Mircewa”.

Piątek: „Zdobycie Berg ob Zoomu” (premiera).

Sobota: po południu: „Zongler”; — wieczór: „Zdobycie Berg ob Zoomu”.

Niedziela: po południu: „Szydłkretowy grzebień”; — wieczór: „Zdobycie Berg ob Zoomu”.

KAWALEROWIE LEGJI HONOROWEJ. B.

dyrektor generalny teatrów miejskich w Warszawie Jan Lorentowicz i dyrektor opery Edward Miynarski zostali zawiadomieni przez posła francuskiego p. Panafieu, że rząd francuski nadał im odznaki kawalerów Legji Honorowej.

UROCZYSTY OBCHÓD setnej rocznicy urodzin Pasteura odbędzie się staraniem Uniwersytetu Jagiellońskiego w sobotę dnia 3 marca br. o godzinie 6 wieczór w Auli Uniwersyteckiej.

Udział szerszej publiczności w obchodzie będzie mile widziany.

DZIŚ o godz. 6 wieczorem odbędzie się przy ul. Wolskiej 13 zebranie Narodowej Organizacji kobiet, na którym wygłosi prof. Ludwik Skoczylas referat o kwestji żydowskiej.

PO CO ISTNIEJĄ W POLSCE PRZEPISY PRAWNE? (a) W Polsce istnieje, jak wiadomo, ustawa, która zakazuje sprzedaży wódki w soboty i w niedziele w miejscach publicznych, a więc szynkach, restauracjach i t. d. Jeżeli uznano słuszność tej ustawy, to należałoby działalność jej rozszerzyć i na realizowanie wymienionej ustawy, a nie tylko ograniczać się do jej ogłoszenia w Dzienniku ustaw. Jeżeli zaś uważa się ją za niesłuszną i niepotrzebną, to po co wogóle ją uchwalano.

Pomimo bowiem srogiej ustawy, wszyscy Krakowianie mogą we wszystkich niemal restauracjach krakowskich i to niestety pierwszorzędnych, nie tylko patrzeć, jak kelnerzy podają wódkę gościom, ale nawet sami mogą zakosztować i to w dowolnej ilości, „ognistej wody” w dnie zakazane. Różnica między sobotą a np. poniedziałkiem polega na tem, że w sobotę pije się wódkę z... filiżanek czarnej

kawy. Można przytoczyć cały szereg przykładów, że na sali znajduje się często kilku komisarzy policyjnych, co prawda bez mundurów służbowych, wobec których odbywają się cwe tajne libacje sobotnie.

Po co, zapytujemy, mamy ludzię się, że ustawa istnieje, skoro w rzeczywistości niema jej zupełnie. Dlaczego organa wykonawcze działają tak opieszale i pozwalają na kpiny z ustawy? Żądamy, aby natychmiast władze wkroczyły w tę sprawę.

CHCIAŁ BYĆ ZEGARMISTRZEM. Dr. T. Kombeński przytrzymał dnia 25 b. m. w Rynku głównym Władysława Lechkuna lat 29 z Podgórze w chwili gdy ten usiłował skraść mu z kieszeni kamizelki złoty zegarek ze złotym łańcuszkiem. Lechkuna aresztowano i odprawiono pod „Telegraf“.

JAK MOŻNA JEZDZIĆ POWOZEM NIE-PLACAĆ ZA TO? Wczoraj skradziono z podwoźca w domu przy ul. Dajwór 1. 10 kupcowi Fredlichowi półkryty powóz wartości 2 i pół miliona marek. — M. Beckmann, u której powóz był w przechowaniu, rozpoznała go tego samego dnia popołudniu na ul. św. Wawrzynca w chwili gdy jechał w nim spedytor Lewkowiec.

KTOŚ MIAŁ ZAMIAR PISAĆ WIERSZE. Z biura Wi. Klenia przy ul. Szpitalnej 1. 18 skradziono maszynę do pisania systemu „Underwood“ Nr. 453235.

JAKIE SĄ SKUTKI PERWERSYJNEJ MIŁOŚCI DO... BLACHY CYNKOWEJ? Oskarżeni o kradzież blachy cynkowej z magazynów wojskowych stawali wczoraj przed sądem apelacyjnym w tut. Sądzie Okręgowym karnym Józef Ziemia, Piotr Marcinek i Włocławek Małaga, z Krakowa. Trybunał po rozpatrzeniu sprawy i przesłuchaniu świadków skazał dwóch pierwszych na 1 rok ciężkiego więzienia obustronnie twarde łóżem raz w miesiąc, zaś Włocławek Małagę na 6 miesięcy ciężkiego więzienia z obustronnymi. Wszystkich odprawiono zaraz do więzienia.

4 MILJONY — FUTRO — RESTAURACJA CZYLI PIEŚŃ WIELCE POUCAJĄCA. Przedwczoraj między godziną 1-3 popołudniu skradziono właścicielowi restauracji A. Gramatyce z jego restauracji przy ul. Siemnej futro wartości 4 milionów Mkp.

ARYSTOKRATKA O 3-CH NAZWISKACH. Aresztowano Marię Bałkównę lat 20, rodem z Rymanówki pow. Brzezina, która przed miesiącem wstąpiła do służby u K. Szymali przy ul. Krowdzkiej 1. 68 pod fałszywym nazwiskiem Janiny Rutkowskiej, a po dwudniowej służbie okradła swych chlebodawców, wyrządzając szkodę około 2 milionów mkp. i zbiegła. Aresztowana używała też „w potrzebie“ nazwiska Witkowska. Część skradzionych rzeczy jej odebrano i zwrócono poszkodowanemu.

CO MA MARZEC DO... BIŻUTERJI? Z mieszkania H. Brodzińskiej we Woli Justowskiej skradziono 23 b. m. bieliznę i biżuterję wartości 9 milionów Mkp. Równocześnie zbiegła ze służby u Brodzińskiej jej służąca, zabierając ze sobą swą książkę służbową opiewającą na nazwisko Anny Marzec, 26 lat, z Zabierzowa koło Niepołomic. Za zbiegłą zarządzone pościgi.

OCH, SŁONINKO, JAKZEŚ MI MIŁA... Matyldzie Moszczyńskiej z Pogoni pow. Będzin odebrano i oddano do Magistratu 12 kgr. tłuszczu, który usiłowała wywieźć z Krakowa.

POD KŁOSZ Z NIM I DO MUZEUM! Tadeusz Haber znalazł w poczekalni III klasy na dworcu osobowym w Krakowie srebrny damski zegarek, który jest do odebrania w VI. komisariacie P. F.

BANDYTA-DEZERTER PRZED SĄDEM. Przed sądem przysięgłych, w Sądzie Okręgowym karnym w Krakowie, toczyła się wczoraj rozprawa przeciw Czesławowi Baranowi, robotnikowi ze Świdrowki, który w towarzystwie kilku współników, z bronią w ręku, grożąc zabiciem napadniętym, urządził szereg napadów rabunkowych w powiecie bocheńskim, a mianowicie: dnia 28 czerwca 1919 r. w Karkuszowicach wpadło około 1 godz. w nocy kilku ludzi uzbrojonych w rewolwery i karabiny, z latarkami elektrycznymi w ręku, do zabudowań Marji Surpek, a nakławszy domownikom nie ruszać się z miejsca pod groźbą zastrzelenia, przeszukali cały dom i skradawszy na szkodę wyżej wspomnianej Marji Surpek oraz domowników Stanisława Ko-

stucha i Marji Kramezyk i po dwóch godzinach biądrowania zbiegli.

Drugi napad z tymi samymi współnikami dokonał 31 lipca 1919 r. w Świdówce, gdzie na szkołę Piotra i Anny Sali zabrał garderobę, ubrania i gotówkę.

Przesłuchana w tej sprawie poszkodowana Sali zeznała, że w oskarżonym Baranie rozpoznała uczestnika napadu, gdyż ten właśnie bandyta stał podezas rabunku przy niej, z rewolwerem skierowanym w jej stronę i świecił jej latarką elektryczną w twarz, tak aby go rozpoznać nie była w stanie.

Wszyscy rabusie mieli twarze osmarowane sadzą, oskarżonego zaś rozpoznał po szramie, jaką ma z lewej strony szyji.

Wreszcie Baran oskarżony jest, że 6 sierpnia 1919 r. dokonał trzeciego napadu rabunkowego w Zabłociu, gdzie na szkodę Marji Wloch, której przyłożył bagnet do piersi i zażądał wydania gotówki, zabrał pierścienek złoty, korale, papiery wartościowe łącznej kwoty na ówczesne czasy 15.000 koron.

Wspólnicy oskarżonego Jan Marszałek i Ignacy Dziubek zostali postawieni

pod sąd doraźny i skazani na karę śmierci przez rozstrzelanie, zaś trzeci Roman Szezepanik został zasądzony na 15 lat ciężkiego więzienia, jedynie Baranowi udało się zbiec i przez dłuższy czas nawet ukrywać się za granicą. Dopiero 13 listopada 1921 r. został ujęty przez straż graniczną.

Oskarżony do winy się nie poczuwa. Tłumaczy się, że jako dezertter z obawy przed aresztowaniem

uciekł do Czechosłowacji, poczem na Górnym Śląsku, gdzie przez dłuższy czas zamieszkał.

Po przesłuchaniu świadków, którzy obciążają zeznali dla oskarżonych, przyjął trybunał wniosek postawiony przez obrońcę, celem zawezwania i przesłuchania świadków dowodowych, którzy byli już przesłuchiwani w śledztwie. Na tem rozprawę przerwano i odroczone do dnia następnego.

Trybunałowi przewodniczy s. a. o. radca Konopacki, wotują Kraus i Fedorowicz, oskarża prok. Michałowski, broni oskarżonego adwokat dr. Seweryn Gottlieb.

Handel, przemysł i giełda.

Walne Zgromadzenie Spółki akcyjnej „Krakus“

Zjednoczone Fabryki przetworów wysokowych i owocowych w Krakowie.

W dniu 24 b. m. odbyło się Zwyczajne Walne Zgromadzenie Spółki akcyjnej „Krakus“. Zjednoczone Fabryki przetworów wysokowych i owocowych w Krakowie, pod przewodnictwem prezesa Rady Zawiadawczej, p. dyr. Alberta Ungara, przy licznym udziale akcjonariuszów.

Naczelny dyrektor p. Seidenfran złożył sprawozdanie Zarządu za rok gospodarczy od 1 września 1921 do 31 sierpnia 1922, zawiadując obecnym, że budowa fabryki potażu została całkowicie ukończona, tak, że Spółka mogła przystąpić do częściowego uruchomienia tego działu produkcji. Mianowicie od 1-go stycznia b. r. przepala Spółka we własnych specjalnie skonstruowanych piecach wywar melasowy na węgiel potażowy.

Roboty około dalszego uruchomienia rafinerji potażu postępują szybko. Do tego celu zakupiono kompleks maszyn, które już z początkiem marca nadejdą do Krakowa. Chodzi tutaj o specjalne urządzenia, których nie wyrabia się w kraju i które z tego powodu musiano zakupić zagranicą. Po zmontowaniu maszyn, zostanie puszczoną w ruch cała fabryka potażu, która będzie pierwszym i jedynym przedsiębiorstwem tego rodzaju w Polsce.

Budowa toru przemysłowego została całkowicie ukończoną, tak, że tor przemysłowy oddany został do użytku 1 września z. r.

Z innych robót inwestycyjnych wspomnieliśmy sprawozdawca o budowie jednopiętrowego domu administracyjnego, który znajduje się na ukończeniu. W budynku tym mieścić się będzie magazyn na surowce dla gorzelnii, zaś w suterrenach urządzone zostaną słodownia dla wyrobu siodu, potrzebnego jako środek pomocniczy przy wyrobie spirytusu z kukurudzy i ziemniaków. Nadto umieszczone będą w budynku mieszkania dla urzędników.

Poszczególne gałęzie produkcji przedsiębiorstwa Spółki rozwijały się w okresie sprawozdawczym pomyślnie.

W rafinerji spirytusu przerobiono w okresie sprawozdawczym 150 wagonów surowego spirytusu. Przerobiono dalej 30 wagonów wina na destylat winny oraz 15 wagonów śliwek na śliwowiec.

Dla ułatwienia obrotu spirytusem i melasą zakupiono 9 nowych cystern, które stanowią poważną pozycję majątkową Spółki.

Sprawność rafinerji powiększono przez zakupienie trzeciego aparatu rektyfikacyjnego.

W związku z gospodarką spirytusową podjęła Spółka eksport oleju fuźlowego zagranicę i pierwszą partję tego produktu sprzedano do Holandji.

Tytułem podatku akcyzowego od spirytusu uiszcza Spółka w okresie sprawozdawczym kwotę 1.206.400.000 Mkp. Cyfra ta świadczy

wymownie o rozmiarach i rozwoju działu spirytusowego, który w okresie sprawozdawczym znalazł znaczne pole zbytu dla swych wyrobów na Górnym Śląsku.

W fabryce wódek i likierów przerobiono około 4.600 Hl. spirytusu. Wyrobiono 9.000 Hl. likierów i wódek, które pozbyto częścią w beczkach, częścią we flaszkach. W szczególności sprzedano 250.000 flaszek gotowych wódek i likierów.

W dziale wyrobu esencji i chemikaljów wyniósł obrót około 20.000.000 Mkp.

Z powyższego referatu okazuje się, że w okresie sprawozdawczym rozwijało się przedsiębiorstwo Spółki akcyjnej „Krakus“ i wszystkie jego działy produkcji normalnie i wyżyły należały koniunkturę.

Wreszcie złożył sprawozdawca imieniem Zarządu podziękowanie Bankowi Małopolskiemu S. A. w Krakowie, który w wydatnej mierze popierał usiłowania Spółki w kierunku rozwoju przedsiębiorstwa przez udzielenie potrzebnych kredytów.

Sprawozdanie Zarządu przyjęto do wiadomości i zatwierdzono jego treść.

Imieniem Rady Zawiadawczej przedstawił dyr. Dr. Bauda najważniejsze pozycje bilansu Spółki za ubiegły rok gospodarczy. Czysty zysk po potrąceniu statutowych kwot, wynosi 40.447.268 Mkp. 45 fen. Na wniosek Komisji Rewizyjnej udzielono Radzie Zawiadawczej i Zarządowi absolutorjum z prowadzenia interesów Spółki.

Następnie referował Dr. Bauda projekt rozdziału zysku. Uchwalono wypłacić akcjonariuszom tytułem dywidendy i superdywidendy 200 Mk. od akcji nom. wartości 280 Mkp. Dwa i pół miliona marek wydzieliła Rada Zawiadawcza na cele humanitarne i społeczne.

Członek Rady Zawiadawczej Dr. Josefert referował sprawę podwyższenia kapitału akcyjnego o dalszych 50.120.000 Mkp. przez emisję 179.000 nowych akcji. Po podwyższeniu wynosić będzie kapitał akcyjny ogółem 100.240.000 Mkp. Kapitał podwyższony wraz z agiami służyć będzie na urządzenie rafinerji potażu oraz na wykończenie budynku na słodownię, magazyn na surowce i mieszkania dla urzędników. Zebranie uchwaliło podwyżkę kapitału i upoważniło Radę Nadzorczą do ustalenia terminu i warunków nowej subskrypcji.

Do Komisji rewizyjnej zostali ponownie wybrani pp. Dr. Rudolf Beres, A. Einhorn, dyr. Krzyżanowski i dyr. Mester.

Imieniem Rady Zawiadawczej podziękował p. Schiller całemu Zarządowi z dyr. Seidenfrauem na czele za jego niestrudzoną i owocną działalność, podkreślając korzystne wyniki ubiegłej kampanii.

GIELDA.

Kraków.

Waluty. Dolary Stanów Zjednoczonych 48.500, 51.500, tr. 51.500, 50.500, cz. 48.500—51.500, funty angielskie 230.000, 240.000, cz. 230.000, 240.000, tr. 239.500, 233.000, floreny holenderskie 19.300, 20.300, cz. 19.600, 20.600, tr. 20.500, 20.000, franki francuskie 2.900—3100, cz. 2900, 3100, tr. 3050, franki belgijskie 2550—2650, cz. 2600, 2700, tr. 2650, franki szwajcarskie 9.300—9.600, cz. 9.400, 9.700, tr. 9.650, 9.575, liry włoskie 2.350, 2550, cz. 2.400, 2550, tr. 2500, 2450; marki niemieckie 1.90—2.30, tr. 2.16, cz. 1.90—2.30, tr. 2,25 2,17¹/₂; korony austriackie 0.62—0.72, cz. 0.66—0.72, tr. 0.68—0.71, korony czeskie 1425—1525, cz. 1450—1550, tr. 1500—1480, korony węgierskie 17—18, cz. 17—18.

Akcje: PTH. 3800—420, tr. 4000—3900, Pharma 17200—18200, tr. 18.000, 17.400, Polki Glob 900—1000, tr. 900—950, Zegituga polska 1150—1350, tr. 1200—1300, Zieleniewski 78.000—80.000, tr. 77.000, 75500, H. Ogolewski 110.000, 120.000, tr. 117.500, 114.500, Parowozy 10.000, 12.000, tr. 11.000, Automotor 3500, 5500, tr. 4.900, Trzebinia maszyny 22.000, 28.000, tr. 25.000, 23.000, Górka fabryka cementu 55.000, 65.000, tr. 61.000, Siersza górnicza 65.000, 70.000, tr. 68.000, 69.5000, Tepege 36.000, 40.000 tr. 37.000, 37.500, Polska nafta 7300, 8300, tr. 7750, 8000, Krakus 13.000, 15.000, tr. 14.000, 13.500, Chodorów 50.000, 58.000, tr. 57.500, 54.500, Cmilów 28.000, 32.000, tr. 30.000, Elekrownia Siersza 4.500, 5.500, tr. 5.000, Bank m. łopolski 20.000, 19.000, 21.000, tr. 20.000.

Zurych. (PAT).

Zamknięcie giełdy. Berlin 0.02.36. Holandia 210.90, Nowy York 532¹/₂, Londyn 25.00, Paryż 32.50, Medjolan 25.62, Praga 15.77¹/₂, Bruksela 28.60, Kopenhaga 10.9¹/₂, Sztokholm 141¹/₂, Chrystianja 98, Madryt 83, Budapeszt 0.18, Bukareszt 2.60, Belgrad 5.12¹/₂, Sofia 3.10, Warszawa 0.0105, Wiedeń 000.75, Austr. korona stempłowana 000.75.

ROSYJSKI EKSPORT ZBOŻA.

(AW.) Jak donosi „Krasnaja Gazeta”, wyjechał z portu plotogradzkiego pierwszy parowiec rosyjski z ładunkiem zboża przeznaczony na eksport. Ładunek wynosi 200.000 ton zboża rosyjskiego. Jest to więc pierwszy po ośmiu latach ładunek zbożowy rosyjski, przeznaczony na wywóz.

Z NIEDOLI MIESZKANIOWEJ.

I znaleźli wreszcie mieszkanie!

Nowy środek zapobiegania wojnom.

(L.) Norwegijski inżynier Akson, wynalazca ręcznego granatu, udzielił w tych dniach wywiadu przedstawicielowi pisma: „Berlineske Tidende” i oświadczył dziennikarzowi, że zajmuje się w tej chwili projektem, który pozwoliłby w przyszłości położyć kres wszelkim wojnom.

Akson zamierza mianowicie zapewnić wieczny pokój światu, a raczej uniemożliwić wojnę przy pomocy „automatycznego żołnierza”. Ma to być zamknięcie wszystkich krajów przez pola min, niemożliwe do przebycia.

Gdy dziennikarz postawił norwegijskiemu

wynalazcy pytanie jak możnaby w ten sposób zabezpieczyć Danię? oświadczył p. Akson, że możnaby cały kraj zamknąć polem minowym od granicy niemiecko-duńskiej i w ten sam sposób ubezpieczyć całe wybrzeże zelandzkie; byłoby to rzeczą zupełnie wystarczającą dla asekurowania od wojny. Jak jednak poradziłaby straż owego „automatycznego żołnierza” tam gdzie zabezpieczenie granic minami nie jest możliwe jak przeciwdziałałaby ona samolotom — o tem milczy optymistyczny, zwiastun wiecznego pokoju światowego.

Trójka mocarna.

(Powieść)

Posłannictwo trzech. — Straszne obrazy wojny. — Jasnowiedzenie Atmy. — Doktor Glossin w gmachu admiralicji angielskiej.

— Posłannictwo? Moje zadanie jest skończone. Tak mi mówi moje sumienie. Wynalazek jest dokonany. Co ja miałem dać, to już dałem. Praca w warsztatach pójdzie już dalej bez mojego udziału. Cóż zależy na paru dniach wczesniej, czy później?

— Za parę dni mogą paść tysiące mężczyzn, a tysiące kobiet owdowieć. Przez parę dni może powstać więcej nędzy, niżby ją dziesiątki lat naprawić mogły.

— Pesymizm przez ciebie przemawia. Czy spodziewasz się wybuchu wojny w najbliższym czasie?

— Bez wątpienia! Za dzień, za godzinę mogą paść pierwsze strzały. Dlatego musimy aparat jak najspieszniej zbudować. Jesteśmy wypoczęci, nie stoi na przeszkodzie, byśmy się natychmiast zabrali do pracy.

Sylwester stał w milczeniu. Sprzeczne uczucia walczyły w jego duszy. Widział Janę w rękach Glossina... widział pola bitew pokryte trupami i ranymi... Honor i sumienie nakazywały mu uczynić ofiarę ze swej miłości. Uczynił ją z krwawiącym sercem.

Ale... — czy jego odzwierciadlały głębokie wzruszenie... — skąd ty masz tę pewność, że wojna wybuchnie w najbliższym czasie?

Twoje mniemanie opiera się jedynie na przypuszczeniach.

Bez słowa wskazał Eryk Truwor na Hindusa.

— Ty, Atmo! Ty to mówisz?

— Powiedziałem to, co widziałem w ciemnych nocach, gdy wyście pracowali. Widziałem obnażone miecze w rękach wrogich sobie braci, gotowe do śmiertelnego ciosu.

Sylwester opuścił głowę w przygnębieniu. Przepowiadania Atmy były nieomyślne. Odwrócił się, by ukryć swe głębokie wzruszenie. Wtem poczuł jak Hindus położył mu swe ręce na ramionach.

— Wojna nie nadejdzie zanim się miesiąc nie odmieni. Gdy w czasie poprzedniej nocy czuwałem u twego łóżka, widziałem jak miecze wracały z powrotem do pochew, ale ręce mężów zostały na rękojeści.

— Co powiadasz, Atmo? Ze wojnę odłożono?

Eryk Truwor zbliżył się do Hindusa. Między palcami przewijał pasek telegraficznego aparatu.

— Odroczone. Tem możnaby wytłumaczyć zmieniony ton tych telegramów.

— Odroczone, aż miesiąc się odnowi. Mamy zatem czas. Mamy czas na to, by spełnić twoją rolę i mamy także czas, by wypełnić życzenie Sylwestra.

Eryk Truwor rozstrzygnął sprawę. Pomocy Sylwestra potrzebował jeszcze przez czterdzieści ośm godzin, by sporządzić wszystkie części składowe nowej konstrukcji. Sam mógłby je potem razem złożyć.

Rozkaz jego był zniewalający. Daremnie starał się Sylwester zwalczać go. Atma przyłączył się do stanowiska Eryka Truwora.

— Dwa dni i dwie noce, Sylwestrze. Po tem będzie wszystko ukończone, co tu czynić mamy i sprowadzimy dziewczę.

Z ciężkim westchnieniem poddał się Sylwester woli swoich przyjaciół. Z miejsca rozpoczęła się gorliwa praca. Kucie, pilowanie szlifowanie. Stał i miedź przybierały coraz to nowe kształty i w czterdziestu ośmiu godzinach wzrosły części, które tworzyć miały nowy wielki elektrodzielnik.

Doktor Glossin siedział w gmachu angielskiej admiralicji przed dużym, zaproszonym stołem aktów i obracał kartkę za kartką. Oto leżał pośrodku papier, krótkie zawiadomienie pisane jego własną ręką, którem zwrócił wtedy uwagę okręgowego komisarza na Gerharda Bursfelda. Liścik ten powędrował do mglistego wybrzeża Tamizy i nie chybił wrażenia. Świadczyły o tem następujące pisma.

Sprawozdanie innego komisarza obwodowego do nadkomisarzatu, że banda rabujących tubylców uprowadziła inżyniera Bursfelda. Wiadomości o zmobilizowaniu żołnierzy. Ekspedycja celem uwolnienia uprowadzonego, przytem wiadomości, że w czasie napadu spełnił doszczętnie jego domek. Dalszy raport mówił o tem, że odnaleziono go, sprowadzone na pokład krążownika „Alkyon”, a żona jego i dziecko zginęły bez wieści. Aż do tego miejsca można było sprawozdania te śmiało umieszczać w dziennikach. Angielski rząd odgrywał w nich rolę oswobodziciela i nic nie zdradzało, że napad był tylko zapłaconą robotą. Dalsze sprawozdania były już poważniejsze i nie przeznaczone dla szerokiego ogółu.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wyjaśnienia i porady

w sprawach ogłoszeń zupełnie bezpłatnie w Administracji, Kraków, Duna-jewskiego 7. Telefon 2502.

OGŁOSZENIA

Administracja otwarta

od godziny 9-1 w połu-dnie i od godziny 4-7 wieczorem.

CENY OGŁOSZENI: Za 1 wiersz milimetry: W zwykłych ogłoszeniach Mk 250. — Układ tabelaryczny Mk 500. — Nadesłane Mk 600. — Komunikaty po kro-nice Mk 800. — Głosy publiczne i Dział ekonomiczny Mk 900. — Ogłoszenie na 1-szej stronie Mk 1200. — Drobne ogłoszenia po Mk 100 za słowo. — Matrymo-nialne i korespondencje prywatne do Mk 200 za słowo. — Ogłoszenia w dniu świątecznym o 250% drożej.

Ogłoszenie

Na skutek podwyżki robocizny, wzrastającej dro-żyzny materiałów i dewaluacji marki polskiej w ciągu lutego 1923 r, zmuszoną była Komisja gazowo-elektryczna, na posiedzeniu w dniu 22 lutego 1923, podnieść cenę prądu na okres II 1923 r. jak następuje:

Mieszkania i klatki schodowe	
prywatne	Mkp. 1200 za 1 kwh
Lokale	2800 „ 1 „
Motory	1000 „ 1 „

Kraków dnia 23 lutego 1923.

Dyrekcja
Elektrowni Miejskiej.

Zawiadomienie.

Gdy od 1 lutego cena węgla górnośląskiego wzrosła z 57,300 Mkp. za tonę na 156,000 Mkp. przy równoczesnym zdewaluowaniu marki polskiej z al-pari na 2 Mp., co odpowiada podwyżce 444%, gdy również płace personelu i wszystkie inne wydatki z ruchu fabryki połączone, musiały być podwyższone, — zmuszoną była Komisja gazowo elektryczna, na posiedzeniu dnia 22 lutego 1923 r. uregulować cenę gazu za rachunki z okresu drugiego 1923 r., bez względu na termin odczytywania gazomierzy, po

Mp. 1.600.— za 1 m³.

Należności te będą inkasowane od 1-go marca b. r. Dyrekcja Gazowni zawiadamia o tem P. T. Konsumentów i uprasza by Ci P. T. odbiorcy, którzy na powyższą cenę się nie zgadzają, zechcieli o tem zawiadomić Dyr. Gazowni listem poleconym i równocześnie zaprzestali używania gazu, Gazomierze te będą zabrane i ustawione innym zgłoszonym odbiorcom. Używanie gazu po niniejszym ogłoszeniu będzie dowodem akceptacji ceny gazu po 1,600.— Mp. za 1 m³.

Dyrekcja Krakowskiej
Gazowni Miejskiej.

677

Popierajmy przemysł krajowy.

Niezbędne dla rolników i gospodarzy.

Polecenia godne wydawnictwa rolnicze i gospodarcze.

L. Weber: Hodowla pszczół według nowoczesnych zasad pszczelarstwa (bogato ilustr.)	Mp. 18.000
Dr. W. Kubik: Uprawa pól i ogrodów podmiejskich	3.600
L. Weber: Wyrób miodów pitnych	1.800
B. Wygoda: Hodowla zwierząt domowych	2.600
B. Wygoda: O nawozach	2.400
Dr. Albinowski: Nowa ustawa o urzędnikach zarządów dóbr	1.500
W. Dalkiewicz: W kwestji gruźlicy u bydła	1.500
B. Janowski: Z obcych niw	9.000
Inż. Kraskowski: O ochronie i regulacji granic własności ziemskiej	1.800
Jasinski: Uprawa i handel chmielcem	1.500
A. Krüger: W sprawie produkcji mleka dla niemowląt	1.500
Dr. B. Niklewski: Doświadczenia polowe	1.250
Dr. Ryłski: O żniwiarkach i plugach	1.500
Dr. Terlikowski: Działania nawozowe siarki i dwusiarczanu węgla	1.800

690

poleca

Spółka Nakładowa „ODRODZENIE”
Lwów, Zimorowicza L. 15.

Wysyłka tylko za poprzedniem wysłaniem należności i na porto Mp. 500.

Kopalniane drzewo

kłocowe, tartaczne świerk, jodła przy stacji, kilkaset m³ natychmiast do sprzedania 494
„MELMA“ Lwów, ul. Zybilkowiec 24.

Niezbędne w każdym Polskim domu!

J. BAŁABAN.

ILUSTROWANE DZIEJE POLSKI

Dzieło o 45 arkuszach (700 stron) dużego formatu, wytwornie wydane z 296 ilustracjami i artystyczną okładką napisane niezwykle zajmująco i przystępnie i doprowadzone do ostatnich czasów

Najlepsza książka pogładowa

zarówno dla młodzieży jak i dla starszych

Cena egz. broszur. Mp. 21.600.—

„ „ „ „ „ „ 28.800.—

poleca

Spółka Nakładowa „ODRODZENIE”
Lwów, ul. Zimorowicza L. 15.

Wysyłka tylko za poprzedniem wysłaniem należności oraz porta Mp. 500. 689

CZEGO CZEKACIE? PANIE I PANOWIE?

Czy nie wściecie, że wszystko co chwila drożeje, a przecież każdy z was potrzebuje towary na własną potrzebę lub na sprzedaż i dlatego radzę jaknajprędzej takowe zakupić tylko w fabrycznym składzie manufaktury M. BRYL w ŁODZI.

Jeszcze są do nabycia po najtańszych cenach następujące towary:

- 1) Dla Panów: MELANZ - PRIMA nadzwyczaj mocna i praktyczna tkanina (nie do rozdarcia) na męskie, damskie i dziecięce ubrania pojedynczej szerokości, za 1 metr Mkp. 8,500 i 9,500, dubeltowa szerokości cena za 1 metr 18,500 20,000 i 25,500 Mkp.
- 2) KORTY. Modny, trwałe wo wszystkich kolorach, czystej wełny, niezbędny dla każdego z Panów i Pań na eleganckie ubranie lub kostjum. Cena za 3 metry 75,000, i 100,000. Mkp. GATUNEK WYŻSZY za 125,000 150,000 i 195,000, Mkp.
- Materiał gatunku „KAMGARN” za 3 metry 225,000, 250,000 i 300,000 Mkp.
- 3) Do ubrań męskich dodajemy pełny komplet podszewki za 45,000 i 60,000.
- 4) Dla Pań! Najnowszy wyrób szewiotu lub Frate w najnowszych pasach krótkich lub gładkich kolorach na eleganckie suknie, nadzwyczaj mocny i praktyczny materiał, cena za 1 metr 18,500, i 25,000 czystej wełny, po 45,000 i 75,000 Mkp.
- 5) PŁOTNA na bieliznę, pościel, poszwy, wsypy i fartuchy za 1 metr 7,500 8,500 10,000 i 12,000 Mkp.
- 6) BATYSTY, kretony, wełnki najmodniejszych kolorów i pięknych deseni na eleganckie suknie, bluzki i szlafroczyki za 1 metr po 8,500 i 10,500 Mkp. Satyna deseniowa po 12,000 15,000 i 18,000 Mkp.
- 7) OBRUSY, kapy, ręczniki, prześcieradła, chustki do nosa, firanki, pończochy, skarpetki, nici do szycia, chustki ciepłe i jesienne po przystępnych cenach do nabycia.

Towary wysyłamy natychmiast po otrzymaniu zamówienia za zaliczką pocztową nawet bez zadatku

!!! Bez wszelkiego ryzyka !!!

Kupujący absolutnie nie ryzykuje, gdyż jeżeli towar się nie podoba, przyjmujemy z powrotem i zwracamy pieniądze. Zamówienia prosimy adresować:

SKŁAD FABRYCZNY

M. BRYL, Łódź,

ul. Piotrkowska 56 (w podwórzu).

P. P. Przyjeżdżających do Łodzi uprzejmie prosimy o odwiedzenie naszego składu
UWAGA: Próbek i cenników nie wysyła się. Obsługa ków może od 7800) się nie wysyła. 495

Drobne ogłoszenia.

KASPRY, Walce, Motory, Kamienie, Turbiny, Transmisja, Pasy, Pompy parowe centryfugalne, poleca „PILOT” Lwów Bato-rego 4. 450

POSZUKUJĘ spółnika celem rozszerzenia pierwowzorzonego interesu handlowego, o klienteli wyrobionej. Kapitał potrzebny od 2 milio-nów. Zgłoszenia soli-dnych reflektantów po-laków pod „Spółka” do Adm. „Gonca”. 646

PANOWIE STOLARZE!!

Bezpośrednio! Celem wspomnianego jaknajtańszych kół z dobrocią i wydatnością

Kleju stolarskiego w luskach „MAYA”

wysłać będą jednorazowo na próbę aż do 15 marca br. Klej „May” w paczkach dwufuntowych włącznie opakowania frankatury za wpłaceniem na konto moje w P.K.O. Nr. 204 491 w Poznaniu Mkp. 5000.

Później li tylko w mie-scach oryginalnych po 25 kg. lub wagonowo. Klej w luskach używa-ją już wyłącznie naj-większe fabryki mebli w Poznańskim, dalej wielkie introligatornie i fabryki materiałów w Łodzi. 674

BR. ŚNIEGOCKI Zakłady handlowe i komisowe POZNAŃ, Bałczajska Nr 2. Tel. 35-32 Kon. w P.K.O. 304 491

Każda pani oszczędza

kupując nowego kapelusza, do-jąc stary do sprzedania

Pracownia kapeluszy

JULII RAUSZOWEJ

Kraków, Bracka 4 l. p.

przyjmuje kapelusze sion-kowe do fasonowania i farby, oraz wszelkie ro-boty w zakresie modniar-stwa, jak przeróbkę jed-wabnych, bortowych, gą-zowych i ubieranie kape-luszy. Modele i żurnale nadeszły. Zamówienia u-sku. czynią się szybko. 673

ZGUBIONE dokumenta

wojzkowe na nazwisko Kopacz Franciszek

nieważnym. 679

KAWALER lat 25, za-

mieszający 9 lat w Danji, pragnie poznać pannę od 19-20 lat w celu matrymialnym. W le-cie wraca do Polski. Oferty wraz z fotografią nadsyłać do Adm. „Gon-co” pod „DANJA” 681

ZAKŁAD fryzjerski w naj-

lepszej części miasta kąpielowego pierwszorzę-dnie urządzonej (wod. ka-palizacja światła elektr. i gaz) oraz wielka sprze-daż tow. Kosmet. i toale-towych jest zpowodu ob-ręczenia innego przedsięw-zięcia zaraz na sprzedaż. Mieszkanie 3 pokoje i ku-chnia się też odstąpi-Łaskawe zgłoszenia upra-sza się do Leona Kuzniaka Inowrocław Wielkop. 639